

372.86044

423 21

1.3

ปัญหาการสอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย

4 ก.ย. 2538

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

มีนาคม 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการเอกพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย

เสนอคณะหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

มีนาคม 2538

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูผู้สอนพลศึกษาในด้านการแปลงหลักสูตรในด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และการวัดและประเมินผล ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองตามวิธีของลิเคิร์ทเป็นเครื่องมือส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบง่ายจำนวน 427 คน และได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 70.28 โดยแบ่งเป็นครูเพศชาย จำนวน 222 คน และเป็นครูเพศหญิง จำนวน 78 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ด้าน มีค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนมีค่าความเชื่อมั่น .9666 ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรมีค่าความเชื่อมั่น .9354 ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีค่าความเชื่อมั่น .8687 ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าความเชื่อมั่น .9406 และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่า .97707

ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูผู้สอนพลศึกษาทั้งเพศชายและและเพศหญิง มีปัญหาการสอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 อยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน
2. ครูผู้สอนพลศึกษาทั้งที่มีวุฒิทางพลศึกษาและ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 อยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน
3. ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน
4. ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีความพอใจต่อการสอนพลศึกษาน้อยที่สุด มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน
5. ในโรงเรียนที่มีครูพลศึกษา 1 คน และมีชั่วโมงสอน 1 - 5 คน มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน

6. ครูผู้สอนพลศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้น ป.๒ มีปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการให้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนพลศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้น ป.1 มีปัญหาการสอนพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก

INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF PHYSICAL EDUCATION IN PRATHOMSUKSA 1 - 2
OF BANGKOK METROPOLITAN SCHOOLS

AN ABSTRACT

BY

PRASERTSAK VIRIYOTHAI

Presented in partial fulfillment of requirements for the Master
of education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

March 1995

The purpose of this study was to survey the instructional problem of physical education in prathomuksa 1 to 2 of Bangkok Metropolitan Schools in the character education according to elementary curriculum B.E. 2521 (revised B.E. 2533). The physical education teachers were studied in terms of curriculum application to practical teaching, practical method of teaching related to curriculum, School environment modification, and measurement and evaluation. The likert's scales method was used to construct questionnaires that sent to collect data from the sample size of 427 teachers by simple random sampling, and then they were returned 300 or 70.28 percentage, 220 male physical education teachers and 78 female physical education teachers. The data were statistically analyzed into percentage, mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S). The reliability of 4 aspects of questionnaires were 1) .9666 of curriculum application to practical teaching 2) .9354 of practical method of teaching related to curriculum 3) .8687 of school environment modification and 4) .9406 of measurement and evaluation. The reliability of the whole was .9707

The results were

1. Both male and female physical education teachers faced with low problem of teaching physical education in prathomsuksa 1 to 2.
2. Both diploma and non - diploma physical education teachers faced with low problem of teaching physical education in prathomsuksa 1 to 2.

3. The physical education teachers who had different levels of education faced with low problem of teaching physical education in prathomsuksa 1 to 2.

4. Teachers with least staisfaction in teaching physical education faced with problem of teaching in 4 aspects studied.

5. The schools with only on physical education teacher and teaching loaded of 1 - 5 periods a week faced with high problem of teaching in 4 aspects studied.

6. Physical education teachers who acted as the classroom - teacher of prathomsuksa 2 faced with problem in term of practial method of teaching related to curriculum, school environments modification, and measurement and evaluation. In the other hand, physical education teachers who acted as classroom teacher of prathomsuksa 1 faced with high problem in term of measurement and evaluation.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาอนุญาตให้บัณฑิตวิทยาลัย
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รศ.วาสนา คุณากสิทธิ์)
.....กรรมการ
(ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รศ.วาสนา คุณากสิทธิ์)
.....กรรมการ
(ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ.แผน จัยระนัย)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ .. เดือน .. ปี พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์वासना คุณาอภิสิทธิ์ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
อาจารย์ ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์แผน เจียรระนัย
กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ และแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ
ผู้วิจัยจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นางภาวนา อนันตชัย อาจารย์ประจำโรงเรียน
พญาไท นายยุทธศาสตร์ วิชยสุนทร ศึกษาานิเทศก์สำนักงานการศึกษา นายจำลอง กุ๋มารุง
ศึกษาานิเทศก์สำนักงานศึกษา นายชินนทร์ ยุกตะนันท์ ศึกษาานิเทศก์กรมพลศึกษา นายสุทธิ
พานิชเจริญนาม อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ที่กรุณาตรวจและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือวิจัย และขอขอบพระคุณ
นายประเจียด สกลวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร นางอุไรวรรณ
ธรรมกรบัญญัติ รองผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา ตลอดจนคณาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาวาง
รากฐานการศึกษาและให้ความอบอุ่นแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา และขอขอบพระคุณ คุณชลิศ
เกียรติพุ่มพวง ตลอดจนเพื่อนร่วมงานทุกคนที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย

ประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คานา	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
คานิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร	6
องค์ประกอบของหลักสูตร	7
กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้	7
หลักสูตรแบบบูรณาการ	11
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ..	12
การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ	21
การประเมินผลการใช้หลักสูตร	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	50
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	51

บทที่	หน้า
การหาคุณภาพของเครื่องมือ	52
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	53
วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	55
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	55
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
ผลการศึกษาค้นคว้า	55
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	104
บทย่อ	104
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	104
วิธีดำเนินการวิจัย	104
การวิเคราะห์ข้อมูล	104
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	105
อภิปรายผล	106
ข้อเสนอแนะ	111
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	112
บรรณานุกรม	113
ภาคผนวก	119
ประวัติย่อของผู้วิจัย	147

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและคำร้อยละของสถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา วิชาเอก ประสบการณ์ด้านการสอน ความพอใจ ต่อการสอน และหน้าที่พิเศษที่ได้รับมอบหมาย	56
2 จำนวนและคำร้อยละของข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ด้านพลศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน จำนวนครูผู้สอนพลศึกษาทั้งหมด ในโรงเรียนแต่ละแห่ง จำนวนนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2 ในแต่ละ ห้องเรียนโดยประมาณจำนวนคาบของการสอน และการจัดครูสอนวิชา พลศึกษา	62
3 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอนของครูผู้สอนพลศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ	66
4 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการนำหลักสูตร ไปสอน ของครูผู้สอนพลศึกษา	69
5 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการจัดปัจจัยและสภาพ การณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ ...	73
6 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ของครูผู้สอนพลศึกษา	76
7 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา และข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพลศึกษา กับระดับ ปัญหาการสอนพลศึกษา ทั้ง 4 ด้าน	78

8	คะแนนเฉลี่ยและความเที่ยงเบนมาตรฐานของสถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา และข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพลศึกษา กับระดับ บัยหาการสอนพลศึกษาในส่วนรวม	95
9	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการแปลง หลักสูตร ไปสู่การสอน	136
10	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการนำหลักสูตร ไปสอน	137
11	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการจัดปัจจัย และสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	139
12	ค่าอำนาจ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	140

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	17
2 หน่วยบูรณาการ 6 หน่วย ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	18
3 การเลือกกระบวนการที่อยู่ในกลุ่มพฤติกรรมต่าง ๆ	24

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

พลศึกษาเป็นวิชาการที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของร่างกายต้องการเคลื่อนไหวเพื่อช่วยในการเจริญเติบโตและรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ ในสมัยก่อนมนุษย์ต้องดิ้นรนเพื่อการมีชีวิตอยู่รอด ประกอบกับไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกที่ช่วยทุ่นแรง จึงทำให้คนในสมัยนั้นมีการออกกำลังกายเพื่อสนองความต้องการของร่างกาย โดยไม่รู้สึกรำคาญ ซึ่งแตกต่างกับในสมัยปัจจุบัน ซึ่งมีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จนทำให้คนส่วนมากไม่มีโอกาสได้ออกกำลังกายเท่าที่ควร ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองความต้องการของร่างกายและแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเกิดความเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการขาดการออกกำลังกาย จึงได้จัดให้มีวิชาพลศึกษาขึ้น

บทบาทสำคัญของพลศึกษาคือ ทำให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งทางด้านนั้นทนทาน ทักษะ ความรู้ ทักษะ และบุคลิกภาพ อันก่อให้เกิดเป็นคุณภาพชีวิตที่ดี และมีประสิทธิภาพต่อการเรียน ตลอดจนการประกอบภารงานต่าง ๆ อีกด้วย วิชาพลศึกษาจึงได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตร การศึกษาทุกระดับ

หลักสูตรมีความสำคัญในฐานะที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างปรัชญาการศึกษากับการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งมวลในตัวผู้เรียน เพราะหลักสูตรคือ โครงการที่ต้องยึดเป็นหลักในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับอุดมการณ์ของชาติที่กำหนดไว้ เพื่อการพัฒนาคุณภาพของประชากรอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด

หลักสูตรมีลักษณะเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติ ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง เนื้อหา แนวการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล การจัดการศึกษาในระดับใดก็ตามจะไม่สำเร็จลุล่วงตามอุดมคติหรือเป้าหมายถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นแนวทางในการให้การศึกษาและหลักสูตรที่ดีจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม และความสามารถของผู้ที่จะนำไปใช้

ปัจจุบันสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าทางวิชาการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีมาก

กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ เห็นว่าหลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 สมควรที่จะได้ปรับปรุง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมทั้งในปัจจุบันและอนาคต จึงได้ปรับปรุง พร้อมกันทั้ง 3 ระดับ คือ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในส่วนของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) นั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตน ในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทนต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตอย่างสงบสุข (กรมวิชาการ. 2533 : 1)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีลักษณะ เป็นหลักสูตรแบบบูรณาการ ประกอบด้วยกลุ่มวิชาต่าง ๆ คือ กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์พิเศษ

สำหรับกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เป็นกลุ่มวิชาหนึ่งในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งว่าด้วยกิจกรรมสร้างเสริมลักษณะนิสัย ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี กิจกรรมที่จะช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัย ได้แก่ กิจกรรมจริยศึกษา ศิลปะศึกษา พลศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้นำเพื่อประโยชน์ ในเนื้อหาหลักสูตรของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีลักษณะเป็นหน่วย บูรณาการ 6 หน่วย และกิจกรรมสร้างนิสัย 1 หน่วย โดยการนำเอากิจกรรมจริยศึกษา ศิลปะศึกษา พลศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์มาหลอมรวมเข้าด้วยกัน แล้วแยกเป็นหน่วยต่าง ๆ ได้ดังนี้คือ

หน่วยที่ 1 มั่นใจในการเคลื่อนไหวประกอบด้วยวิชาพลศึกษา (เป็นแกนนำ) วิชา ศิลปะศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์ จริยศึกษา

หน่วยที่ 2 ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ประกอบด้วยวิชาจริยศึกษา (เป็นแกนนำ) วิชาศิลปะศึกษา พลศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์

หน่วยที่ 3 สุนุกกับจินตนาการ ประกอบด้วยวิชาศิลปะศึกษา (เป็นแกนนำ) วิชาพลศึกษา
จริยศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์

หน่วยที่ 4 พัฒนาความสามารถของตนเองประกอบด้วยวิชาพลศึกษา (เป็นแกนนำ)
วิชาจริยศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์

หน่วยที่ 5 ครอบครัวดีมีสุข กิจกรรมที่จัด คือ จริยศึกษา

หน่วยที่ 6 โรงเรียนดีมีวินัย กิจกรรมที่จัด คือ จริยศึกษา (กรมวิชาการ, 2533 :
55 - 58)

จากการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2
ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ที่ทำให้วิชาพลศึกษาถูกรวมกับวิชาอื่น ๆ จนกลายเป็นหน่วยบูรณา
การไปนั้น ทำให้ต้องจัดการเรียนการสอนเป็นแบบผสมผสานวิชาอื่น ๆ เข้ามาให้มีความสัมพันธ์
กัน แต่ปรากฏว่า ในการปฏิบัติจริงนั้นครูผู้สอนไม่สามารถที่จะทำการสอนวิชา
ต่าง ๆ ในกลุ่มวิชานี้ให้ผสมผสานกันได้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจ
ในหลักสูตร ขาดทักษะประสบการณ์ในวิชาบางวิชา อีกทั้งศึกษานิเทศก์ ซึ่งเป็นผู้ให้การแนะนำก็ยัง
ไม่สามารถตอบปัญหาและข้อสงสัยแก่ครูผู้สอนให้กระจ่างได้ และตั้งแต่ประกาศใช้หลักสูตรฉบับ
ปรับปรุงใหม่เป็นต้นมา ก็ยังไม่พบว่ามีผู้ใดได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการสอนวิชา
พลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เลย จากเหตุผลดังกล่าว การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษา
ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตาม
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของโรงเรียนใน
สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาให้ถูกต้องและเป็นมาตรฐานเดียวกันต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลของ
การวิจัยยังทำให้ทราบข้อเท็จจริงของปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในด้านการจัดการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาในระดับนี้ต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของกลุ่มสร้างเสริม
ลักษณะนิสัย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการสอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน และหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะปัญหาการสอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เฉพาะโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 427 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ครูผู้สอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ในด้านต่าง ๆ ได้แก่

3.2.1 การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

- จุดประสงค์
- เนื้อหา
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น วิธีสอน และ

สื่อการสอน

3.2.2 การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

- การสอนโดยใช้กระบวนการ 9 ขั้น
- การสอนโดยใช้กระบวนการอื่น ๆ

3.2.3 การจัดปัจจัย และสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

- การจัดผู้สอน
- การจัดตารางสอน
- การจัดอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- ความปลอดภัยของสถานที่
- งบประมาณ
- แหล่งอ้างอิง

3.2.4 การวัดและประเมินผล

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหาการสอนพลศึกษา หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางต่อการจัดการเรียน การสอนพลศึกษาในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ให้บรรลุผลตาม เป้าหมาย ของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

วิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 หมายถึง รายละเอียดของวิชาพลศึกษา ซึ่งอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชา 6 หน่วย คือ 1. มั่นใจในการเคลื่อนไหว 2. ใฝ่รู้ใฝ่เรียน 3. สนุกกับจินตนาการ 4. พัฒนา ความสามารถของตนเอง 5. ครอบครัวดีมีสุข 6. โรงเรียนดีมีวินัย

ครูผู้สอนพลศึกษา หมายถึง ครูทั้งที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา แต่สอน พลศึกษาในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้งที่ได้จัดตั้งขึ้นเองและได้รับโอนมาจากหน่วยงานอื่น เช่น กรมสามัญศึกษา

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หมายถึง กลุ่มประสบการณ์หนึ่งในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) อันประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญคือ จริยศึกษา ศิลปศึกษา พลศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์ กิจกรรมสร้างเสริมนิสัย

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ในการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม จะต้องมีการกล่าวถึงหลักสูตรควบคู่กันไปเสมอ

นักการศึกษาของไทยได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับหลักสูตรไว้อย่างแตกต่าง ๆ เช่น หลักสูตร หมายถึง บรรดาประสบการณ์ทั้งปวงที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนพึงปรารถนา (ภิญโญ สาธร. 2516 : 279) หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทางการศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ อย่างดีที่สุดจนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมของตนเองอย่างมีความสุข ประสบการณ์ทางการศึกษาดังกล่าวรวมถึงเนื้อหาและความรู้ต่าง ๆ ด้วย (ธำรง บัวศรี. 2518 : 64) หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (กรมวิชาการ. 2524 : 4)

นอกจากนี้ นักการศึกษาต่างประเทศก็ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ในลักษณะที่แตกต่างกันไป เช่น หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ที่โรงเรียนได้จัดขึ้นตามความเหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน (Turner. 1970 : 209) หลักสูตร หมายถึง โปรแกรมในการเรียนการสอนทั้งหมดของโรงเรียนที่วางไว้ตลอดปี รวมทั้งกิจกรรมนอกหลักสูตรที่โรงเรียนได้จัดให้กับเด็กด้วย (Willgoose. 1974 : 78)

จากทัศนะของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าหลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นสำหรับใช้ภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนเป็นสื่อกลางเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

องค์ประกอบของหลักสูตร

โบแฮมม์ (สังัด อุทรานันท์. 2530 : 84 - 85 ; อ้างอิงมาจาก Beauchamp. 1975 : 107 - 109) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 4 ประการ คือ 1. จุดมุ่งหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเฉพาะ 2. เนื้อหาสาระและวิธีการจัด 3. แนวการนำหลักสูตรไปใช้สอน และ 4. การประเมินผล สำหรับหลักสูตรที่ยึดเอาทักษะกระบวนการเป็นหลักนั้น สังัด อุทรานันท์ (2530 : 94 - 95) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเด่นของหลักสูตร ดังนี้

จุดมุ่งหมาย จะมุ่งเน้นความสามารถในการดำเนินการแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาสาระและวิธีการจัด เนื้อหาสาระส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่กระบวนการปฏิบัติงานในเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสอน จะเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ครูจะมีบทบาทหน้าที่ในการจัดประสบการณ์และการประสานงานเป็นส่วนใหญ่

การประเมินผล จะมุ่งเน้นกระบวนการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ ส่วนผลงานที่เป็นผลสำเร็จนั้น ถือว่าเป็นเพียงข้อมูลที่จะใช้ประกอบพิจารณาเท่านั้น

กระบวนการนำหลักสูตร ไปใช้

เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนประสบผลสำเร็จตามหลักการ จุดมุ่งหมาย และแนวดำเนินการของหลักสูตร วาสนา คุณาภิลลิต (2529 : 172) ได้เสนอแนะแนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้ไว้ 3 ขอบข่าย ดังนี้

1. การแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน
2. การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรหรือวิธีการสอนของครู
3. การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมาย ซึ่งหมายถึง การจัดบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์ เอกสาร ฯลฯ

การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

เนื่องจากหลักสูตรที่กำหนดให้ใช้ในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปนั้น เป็นหลักสูตรแม่บทที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้ทั่วประเทศ หรือเรียกได้ว่าเป็นหลักสูตรระดับชาติ ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะได้กำหนดหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้แล้วก็ตาม เมื่อจะนำไปใช้จริงผู้สอนจะต้องนำหลักสูตรนั้นมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนหรือท้องถิ่นก่อน ซึ่งเรียกว่า การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน นั่นก็คือ การตีความหมายของหลักสูตร และการกำหนดรายละเอียดของหลักสูตรที่จะนำมาใช้ในโรงเรียนของตนเพิ่มขึ้น สิ่งที่คุณสอนจะต้องนำมาตีความ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ที่เกี่ยวข้องกับปรัชญา จุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายเฉพาะของวิชา และคำอธิบายรายวิชาเพื่อกำหนดรายละเอียดของเนื้อหา ซึ่งจะทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงจุดเน้นของหลักสูตร ได้แก่ พฤติกรรมที่คาดหวัง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่คุณสอนจะได้นำไปกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและท้องถิ่นต่อไป (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2529 : 174)

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2533 : 32 - 33) ได้เสนอแนะวิธีดำเนินการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์หลักการ จุดหมาย และแนวดำเนินการของหลักสูตร ซึ่งเปรียบเสมือนจุดประสงค์ หรือเป้าหมายสูงสุดที่หลักสูตรต้องการให้เกิดการพัฒนากับผู้เรียน
2. ศึกษาวิเคราะห์จุดประสงค์ของวิชา ซึ่งเปรียบเสมือนจุดประสงค์ทั่วไปที่ได้กำหนดพฤติกรรมกว้าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน
3. ศึกษาวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา ซึ่งเปรียบเสมือนจุดประสงค์เฉพาะที่หลักสูตรได้กำหนดขึ้นเพื่อสำหรับการนำไปใช้กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ต่อไป ซึ่งจะประกอบด้วย กิจกรรม เนื้อหา และจุดประสงค์หรือจุดเน้นของรายวิชาที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในรายวิชานั้น ๆ

หลังจากศึกษาวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาแล้ว จะนำผลจากการวิเคราะห์มากำหนดเป็นโครงการสอนระยะยาว ซึ่งจะประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลา (จำนวนคาบที่สอน) เนื้อหา กระบวนการ สื่อ และการประเมินผล จากนั้นนำโครงการสอนมาจัดทำเป็นแผนการสอนรายคาบต่อไป สำหรับโครงการสอนที่ดีจะต้องจัดลำดับการสอนไว้อย่างต่อเนื่อง ใช้ความสามารถ

และความสนใจของผู้เรียนเป็นพื้นฐานของการจัดลำดับการสอน และสามารถพัฒนาตามปรัชญา หรือแนวนโยบายของโรงเรียน พัฒนาตามเป้าหมายของวิชา และแหล่งวิทยาการ ตลอดจนพัฒนา ตามความต้องการของนักเรียน สิ่งแวดล้อมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ (วาสนา คุณาภิสิทธิ์, 2529 : 187)

การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรหรือวิธีการสอนของครู

เมื่อแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนแล้ว กระบวนการต่อไปของการนำหลักสูตรไปใช้คือ การสอนของครู ถ้าครูผู้สอนมีการเตรียมการสอน มีความเอาใจใส่ต่อการสอน รู้จักเลือกใช้ วิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละเรื่อง สอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของ หลักสูตร การนำหลักสูตร ไปใช้ก็จะบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ดังนั้นครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลสำคัญหรือ เป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้

สำหรับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) นี้ กำหนดให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเพื่อต้องการให้ผู้เรียนตัดสินใจในการทำงานที่เป็นกระบวนการตามเหตุผลที่ว่า ทักษะกระบวนการคือ ข้อสรุปของกระบวนการ ทำงานทั้งหลาย การฝึกให้ผู้เรียนได้ทำบ่อย ๆ ใช้บ่อย ๆ ตามขั้นตอนต่าง ๆ ของทักษะ กระบวนการจะนำไปสู่นิสัยในการทำงานที่พึงประสงค์ คือ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเองในอนาคต (กรมวิชาการ, 2534 : 42 - 43) ดังนั้น การสอน ของครูจะต้องหลีกเลี่ยงการเป็นผู้บอกความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง แต่จะจัดให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ตามกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนตลอดจนชีวิตจริง

โดยสรุปแล้ว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นลักษณะแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child - Center) ผู้สอนจะต้องเลือกใช้วิธีสอนต่าง ๆ ให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย และเหมาะสม กับสภาพการเรียน ซึ่งมีแนวดำเนินการดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นว่า นักเรียนทุกคนเรียนรู้ได้ ถ้าครูจัดประสบการณ์อย่างเหมาะสม
2. วิเคราะห์หาจุดที่จะพัฒนาของนักเรียน โดยการเปรียบเทียบความสามารถที่ควรจะเป็นและความสามารถที่เป็นอยู่ เพื่อกำหนดความสามารถที่จะพัฒนาของนักเรียนทั้งชั้นหรือ เฉพาะรายบุคคล

3. แสวงหา คัดเลือก วิธีการพัฒนาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความสามารถที่จะพัฒนา
4. ลงมือปฏิบัติการสอนด้วยกลวิธีหลากหลาย ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงมากกว่าฟังหรืออ่านเพียงอย่างเดียว
5. ตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อหาทางเร่งและปรับปรุงความก้าวหน้าของนักเรียน
6. นำผลงานของนักเรียนไปเสนอในที่ประชุมต่าง ๆ อย่างภาคภูมิใจ (กรมวิชาการ, 2533 : 14)

การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

การที่จะนำหลักสูตร ไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมาย ได้มากน้อยเพียงใดนั้น จะต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ประกอบอีกหลายด้าน เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาตามหลักสูตรมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะวิชาพลานามัย เป็นวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ จึงมีความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกประกอบการเรียนการสอนให้เพียงพอเหมาะสมและปลอดภัย (วาสนา คุณากสิณธิ์, 2529 : 202) ถ้าในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรม ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจและไม่เห็นคุณค่าของการเรียน ทำให้สูญเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์และผู้เรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัย (ไพฑูรย์ จัยสิน, ม.ป.ป. : 178 - 179)

วาสนา คุณากสิณธิ์ (2529 : 203) ได้เสนอหลักการจัดและวางแผนเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้คือ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา สถาปนิก และบุคคลอื่น ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

1. ชุมชนทุกชุมชนจำเป็นต้องมีสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เล่นกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ โรงเรียนควรจัดสิ่งเหล่านี้ให้สัมพันธ์กับความต้องการของชุมชน
2. ประเภท ขนาด และสถานที่ตั้งของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จะต้องสัมพันธ์กับชุมชนโดยส่วนรวม

3. ควรมีการวางแผนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับลักษณะทางสังคมและลักษณะทางเศรษฐกิจของชุมชน
4. ควรมีการวางแผนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยพิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่กับการใช้เป็นแหล่งช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพ
5. โปรแกรมการวางแผนควรจะสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของประชาชนทุกคน
6. กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อความสะดวกและปลอดภัย
7. มีการร่วมมือกันในการวางแผนอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนเกี่ยวกับการออกแบบอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมสำหรับกิจกรรมพลศึกษา การเล่นกีฬา และนันทนาการ
8. ควรเชิญหน่วยงาน องค์กร หรือบุคลากรอื่น ๆ ที่มีความสนใจในการวางแผนหลักสูตรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนด้วย
9. มีการตั้งที่ปรึกษา ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในงานการวางแผนไว้ด้วย
10. ควรมีการสำรวจและประเมินผลแหล่งงบประมาณและใช้ให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด
11. ใช้ข้อคิดและข้อเสนอแนะของสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผน

หลักสูตรแบบบูรณาการ (Integrated Curriculum)

หลักสูตรแบบบูรณาการเป็นหลักสูตรที่รวมประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยผู้ทำหลักสูตรได้คัดเลือกตัดตอนมาจากหลาย ๆ สาขาวิชา มาจัดเข้าเป็นกลุ่ม หรือหมวดหมู่ การจัดเนื้อหาบูรณาการเข้าด้วยกัน เช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียน ได้รับประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียน จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการบูรณาการเนื้อหาวิชา ตลอดจนประสบการณ์เข้าด้วยกันนี้เน้นที่ตัวผู้เรียนและปัญหาสังคมเป็นสำคัญ ไม่ได้เน้นที่เนื้อหาวิชา หลักสูตรแบบบูรณาการได้พัฒนามันขึ้นเนื่องจากการแก้ปัญหาที่ว่าผู้เรียนมักจะได้รับความรู้และประสบการณ์จากแต่ละสาขาเป็นส่วน ๆ เป็นตอน ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

ดังนั้นหลักสูตรแบบบูรณาการ คือ หลักสูตรซึ่งได้จัดมวลประสบการณ์ไว้ มีองค์ประกอบ และรูปแบบสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมุ่งนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต (สันต์ ธรรมบำรุง. 2525 : 39 - 40)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีความคาดหวังให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และทำงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์กับสังคมตามบทบาทหน้าที่ของตน ในการนี้ จะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การพัฒนาคน ได้แก่ มีความรู้พื้นฐาน มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์ แก้ปัญหาเป็น เสียสละ และมุ่งพัฒนา
2. การพัฒนาอาชีพ ได้แก่ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รักการทำงาน และทำงานเป็น
3. การพัฒนาสังคม ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อบ้าน ชุมชน ประเทศ และโลก (กรมวิชาการ. 2534 : 1)

เนื่องจากการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็น และครองชีวิตอย่างสงบสุข

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ คงสภาพอ่านออกเขียนได้และคิดคำนวณได้
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงของสังคม
3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองและครอบครัว
4. สามารถวิเคราะห์สาเหตุและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัวได้อย่างมีเหตุผลด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
5. มีความภูมิใจในความเป็นคนไทย มีนิสัยไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

6. มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
7. มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงาน มีนิสัยรักการทำงาน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
8. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในบ้านและชุมชน สามารถปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ ในฐานะสมาชิกที่ดีของบ้านและชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมในชุมชนรอบ ๆ บ้าน (กรมวิชาการ).

2533 : 1)

จากหลักการและจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หลักสูตรจึงกำหนดมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ มี 5 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาษาไทย และคณิตศาสตร์
 - กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยกระบวนการแก้ปัญหาของชีวิตและสังคม โดยเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อความดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี
 - กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างเสริมนิสัย ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรม เพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี
 - กลุ่มที่ 4 กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ
 - กลุ่มที่ 5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ว่าด้วยกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน
- (กรมวิชาการ. 2533 : 2)

ในการจะจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมาย 8 ข้อ ดังกล่าวข้างต้น หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จึงได้กำหนดแนวทางดำเนินการไว้ 9 ข้อ ซึ่งหลักสูตรเดิมไม่ได้กำหนดไว้ แนวทางดำเนินการมีดังนี้คือ

1. จัดการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์และสภาพท้องถิ่น โดยให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนในส่วนที่เกี่ยวกับท้องถิ่นตามความเหมาะสม
2. จัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้สอดคล้องกับความสนใจและสภาพชีวิตจริงของผู้เรียน และให้โอกาสเท่าเทียมกันในการพัฒนาตนเองตามความสามารถ
3. จัดการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงหรือบูรณาการ ทั้งภายในกลุ่มประสบการณ์และระหว่างกลุ่มประสบการณ์ให้มากที่สุด

4. จัดการเรียนรู้การสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และสร้างสรรค์ และกระบวนการกลุ่ม

5. จัดการเรียนรู้การสอนโดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้มากที่สุด และเน้นให้เกิดความคิดรวบยอดในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ

6. จัดให้มีการศึกษา ติดตามและแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

7. ให้สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

8. ในการเสริมสร้างค่านิยมที่ระบุไว้ในจุดหมาย ต้องปลูกฝังค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย รับผิดชอบ ฯลฯ ควบคู่ไปด้วย

9. จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติจริงของผู้เรียน (กรมวิชาการ, 2533 : 4)

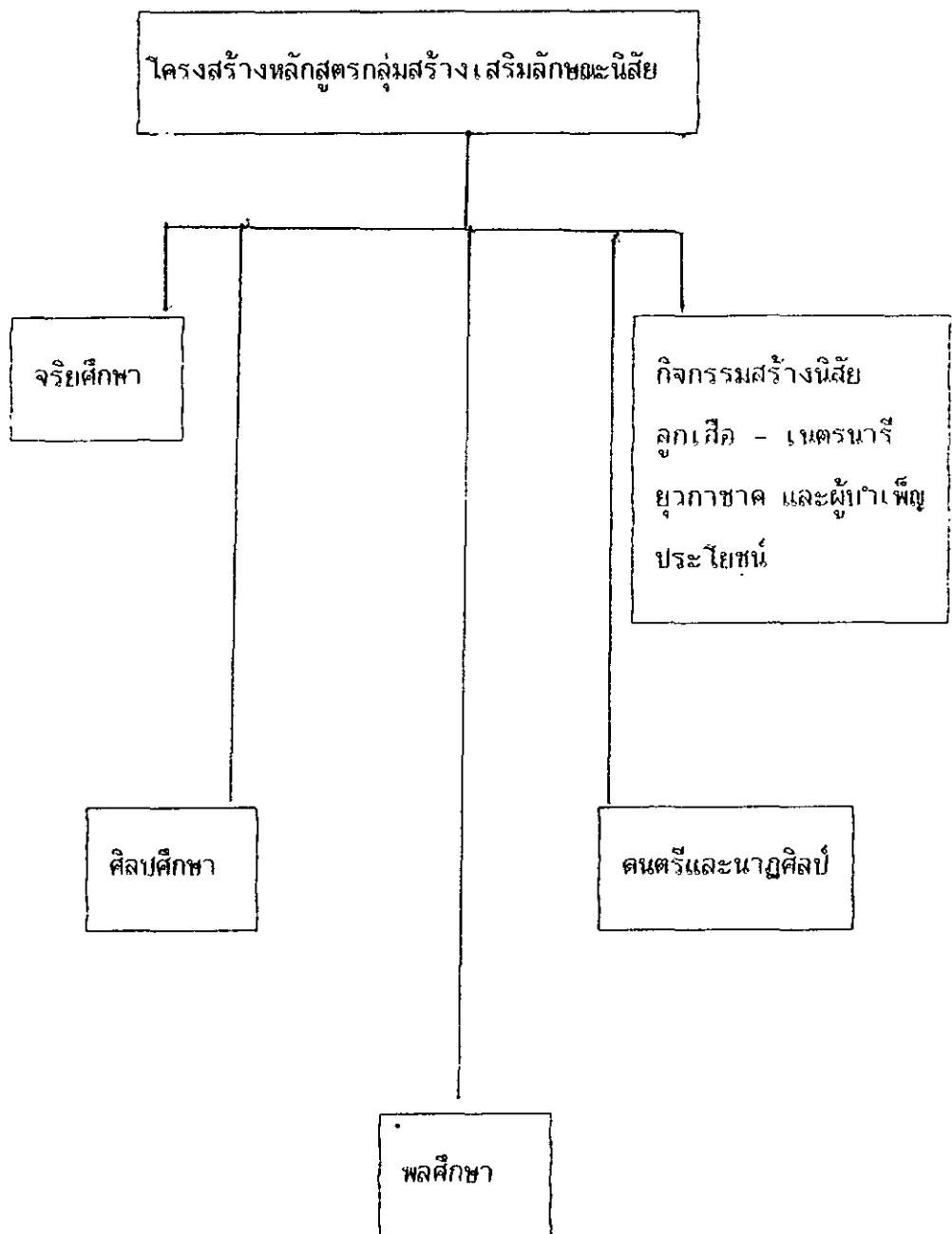
ส่วนโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในแต่ละชั้นเรียน กำหนดไว้ดังนี้

หมวดประสบการณ์	อัตราเวลาเรียนโดยประมาณ					
	ป. 1 - 2		ป. 3 - 4		ป. 5 - 6	
	ร้อยละ	คาบ/ปี	ร้อยละ	คาบ/ปี	ร้อยละ	คาบ/ปี
1. กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้	50	1,500	35	1,050	25	750
2. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	15	450	20	600	25	750
3. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	25	750	25	750	20	600
4. กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	10	300	20	600	30	900
รวม	100	3,000	100	3,000	100	3,000
5. กลุ่มประสบการณ์พิเศษ	-	-	-	-	-	600

หมายเหตุ เวลาเรียนคาบละ 20 นาที คิดเป็นชั่วโมงละ 3 คาบ (กรมวิชาการ. 2533 : 3)

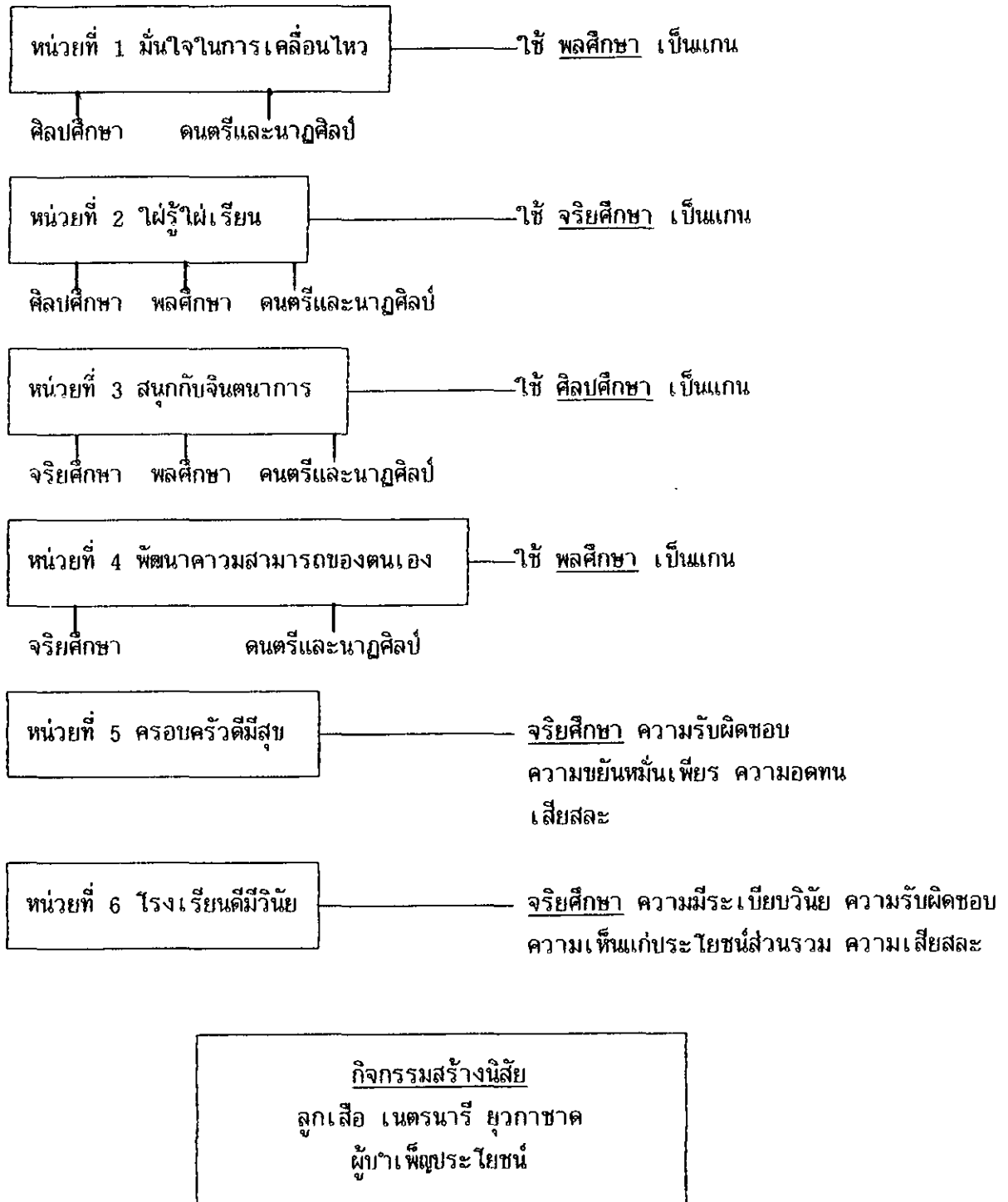
สำหรับวิชาพลศึกษา ซึ่งอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ได้กำหนดจุดประสงค์ไว้ดังนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการเกี่ยวกับความดีความงาม การรักษาสุขภาพและจิตใจ
2. มีความสามารถในการวิเคราะห์วิจารณ์ แก้ปัญหา มีความสามารถในการแสดงออก และสามารถทำงานกับผู้อื่นได้
3. มีความเสียสละ สามัคคี มีวินัย ประหยัด กตัญญูทတ်แท้ รักการทำงาน เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย
4. มีความสนใจแสวงหาความรู้และรูปแบบการทำงานใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้ความรู้ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเพื่อการทำงานและการดำรงชีวิต
5. ปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้ (กรมวิชาการ. 2533 : 55)



ภาพประกอบ 1 โครงสร้างของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

สำหรับการจัดมวลงประสการณั้ ใหนักเรียนเรียนนั้น ในหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 มีลักษณะเป็นหน่วยบูรณาการทั้งหมด 6 หน่วยตามภาพประกอบ 2



ภาพประกอบ 2 หน่วยบูรณาการ 6 หน่วย ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

ส่วนคำอธิบายของหน่วยบูรณาการ ทั้ง 6 หน่วย ในหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีดังนี้

หน่วยที่ 1 มั่นใจในการเคลื่อนไหว

คำอธิบาย

สังเกตรูปแบบของการเคลื่อนไหวที่สวຍงามและไม่สวຍงาม อภิปรายผลของการเคลื่อนไหวที่มั่นใจและไม่มั่นใจ ฝึกปฏิบัติด้วยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำจังหวะและเคลื่อนไหวให้สัมพันธ์กับจังหวะ รวบรวมเล่นเครื่องเคาะจังหวะ เล่นประกอบเพลง แสดงการเล่นพื้นเมือง วาดภาพระบายสีตามรูปแบบ บอกความรู้สึกที่เกิดจากการแสดงอย่างมั่นใจและไม่มั่นใจ เลือกกิจกรรมที่แสดงได้อย่างมั่นใจไปใช้ในการเล่นอย่างเสรี

เพื่อให้รู้ความสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างมั่นใจกับความสอดคล้อง สวຍงาม ผสมกลมกลืน มีทักษะเกี่ยวกับจังหวะ ตระหนักในความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดความมั่นใจ สามารถนำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายไปใช้ในการเล่นเพื่อความเพลิดเพลิน

หน่วยที่ 2 ใฝ่รู้ใฝ่เรียน

คำอธิบาย

สังเกต เปรียบเทียบลักษณะการเคลื่อนไหวของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว อภิปรายผลของการสังเกต เปรียบเทียบธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเรา บอกผลของการสังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่นำไปสู่การเพิ่มพูนความเข้าใจ และความชื่นชมความงามตามธรรมชาติ แล้วนำผลจากการสังเกตที่ดีไปใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยการบรรยายชมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เขียนภาพ ระบายสี พิมพ์บันทึกจากธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเคลื่อนไหวร่างกาย ส่งเสียงเลียนแบบธรรมชาติ โดยใช้ดนตรีหรือเครื่องเคาะจังหวะประกอบ ทำท่าเลียนแบบธรรมชาติเชิงนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่าของความสวยงามตามธรรมชาติ และคุณประโยชน์ของการสังเกตที่ดีต่อการเพิ่มพูนความเข้าใจ และความรู้สึกต่อธรรมชาติ มีความชื่นชมต่อการใฝ่รู้ใฝ่เรียน

หน่วยที่ 3 สนุกกับจินตนาการ

คำอธิบาย

สังเกตภาพ ฟังเพลง เคลื่อนไหวร่างกายตามแบบที่กำหนดให้ อภิปรายผลจากการสังเกตภาพ ฟังเพลง เคลื่อนไหวร่างกาย ผูกเขียนภาพ ระบายสีจากเรื่องราว นิทาน ออกแบบสร้างสรรค์จากวัสดุ โดยการพับ ตัด ฉีก ให้เป็นรูปแบบต่าง ๆ ฟังเพลงพระราชนิพนธ์ ร้องเพลงไทยเดิมง่าย ๆ เพลงไทยสากล เคลื่อนไหวร่างกายท่าทางประกอบเรื่องราวนิทานให้เข้ากับจังหวะเพลงอย่างอิสระ

เพื่อให้สามารถคิดและแสดงความรู้สึกจากการรับรู้ความงาม ความไพเราะ สนุกสนาน เพลิดเพลินอย่างอิสระ และสามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้

หน่วยที่ 4 พัฒนาความสามารถของตนเอง

คำอธิบาย

ฝึกเคลื่อนไหวร่างกายด้วยการเดิน วิ่ง กระโดด หมุนตัว กลับตัว ยืน ขว้างปา เหยียด ให้เข้ากับจังหวะ ตามแบบที่กำหนดให้ ฝึกเล่นเกมผลัดเล่นไล่ต้อน อภิปรายผลของการเคลื่อนไหวที่ปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้สำรวจหาข้อบกพร่องโดยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความมั่นใจ นำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงกิจกรรมที่แสดงให้มีทักษะที่ดีขึ้น

เพื่อให้มีทักษะในการเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะได้อย่างถูกต้อง มีความพร้อมเพรียงในการแสดงและสนุกสนานเพลิดเพลิน เห็นคุณค่าของการฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่องที่นำไปสู่การมีทักษะที่ดีขึ้น ชื่นชมในความสามารถของตนเอง มินิสัยขยันหมั่นเพียร อดทน และมีระเบียบวินัย

หน่วยที่ 5 ครอบครัวยุคใหม่

คำอธิบาย

ศึกษารูปแบบของครอบครัวที่ดีจากเรื่องราวตัวอย่างในสังคม อภิปรายถึงองค์ประกอบที่จำเป็นของครอบครัวที่ดี และผลดี ผลเสียของการมีครอบครัวที่ดีและไม่ดี ที่มีต่อสมาชิกในครอบครัว ชุมชน และสังคม ฝึกปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนในการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว และบอกความรู้สึกจากการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตน

เพื่อให้มีความชื่นชมต่อการมีครอบครัวที่ดีและเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนมีความรับผิดชอบ ประหยัด ขยันหมั่นเพียร อดทน และเมตตา กรุณา

หน่วยที่ 6 โรงเรียนศิววิชัย

คำอธิบาย

ศึกษารูปแบบของการปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียน และโรงเรียน อภิปรายผลดี ผลเสียของการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียนและโรงเรียน ฝึกปฏิบัติตนตามคำขึ้นทูลของครู ตามแบบที่กำหนดให้ในการทำกิจกรรมร่วมกัน อภิปรายผลของการปฏิบัติที่มีต่อตนเอง และผู้อื่น บอกความรู้สึกของตนที่มีต่อการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ แล้วนำผลจากการอภิปรายไปวางเป็นข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกันปฏิบัติตามข้อตกลง และประเมินตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อปฏิบัติให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นอยู่เสมอ

เพื่อให้เห็นคุณค่าในการปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบของห้องเรียนและโรงเรียน มีความขึ้นทูลต่อโรงเรียนที่มีระเบียบวินัย มีลักษณะนิสัยเกี่ยวกับวินัยในตนเอง รับผิดชอบตรงต่อเวลา ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ (กรมวิชาการ. 2533 : 56 - 58)

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ

ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ โดยกล่าวถึงกระบวนการไว้ 2 ประการ คือ

1. จัดกิจกรรมให้เป็นกระบวนการ ซึ่งหมายถึง การมีขั้นตอนต่าง ๆ ให้เด็กได้แสดงออกหรือปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ร่างกาย ความคิด การพูดในการเรียนเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ คือ ได้รับความรู้หลังจากทำกิจกรรมแล้ว

2. พัฒนาให้เด็กเกิดความสามารถเชิงกระบวนการ ซึ่งหมายถึง การปลูกฝังให้เด็กมีความสามารถในการปฏิบัติเป็นขั้นตอนติดตัวไปใช้ในชีวิตจริง

เป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการ คือ การสอนที่ครูหลีกเลี่ยงการเป็นผู้บอกความรู้แก่เด็กโดยตรง แต่จะจัดให้เด็กได้ทำกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับธรรมชาติ และวัยของเด็ก เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา เหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง (จิรพรรณ รัตนวีระประดิษฐ์. 2535 : 12)

สำหรับความหมายของกระบวนการและทักษะกระบวนการสรุปได้ดังนี้ กระบวนการ คือ แนวทางดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีขั้นตอน ซึ่งวางไว้อย่างเป็นลำดับตั้งแต่ต้นจนแล้วเสร็จ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ กระบวนการต่าง ๆ นั้นมีหลายอย่าง เช่น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด คณิตวิจารณ์ แก้ปัญหา ปฏิบัติ วิทยาศาสตร์ กลุ่ม เป็นต้น ส่วนทักษะกระบวนการเป็น กระบวนการหนึ่งขั้นวิชาการได้สังเคราะห์มาจากกระบวนการต่าง ๆ เป็นข้อสรุปที่ครบวงจรของ กระบวนการ จึงอาจกล่าวได้ว่า "ทักษะกระบวนการ" หมายถึง การปฏิบัติงานหรือกระบวนการทำงานที่ครบขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นจนงานแล้วเสร็จตามจุดประสงค์อย่างดียิ่ง ทักษะกระบวนการ ไม่ใช่ใช้วิธีสอนหรือขั้นตอนการสอน แต่เป็นขั้นตอนการดำเนินงานและเป็นสิ่งที่คาดหวังว่าจะติดอยู่ในตัวผู้เรียน อันเป็นผลมาจากการได้ทำบ่อย ๆ ใช้น้อย ๆ จนกลายเป็นนิสัย (กรมวิชาการ,

2534 : 12)

ทักษะกระบวนการ จำแนกได้ 9 ขั้นตอน คือ

1. ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น
2. คณิตวิเคราะห์วิจารณ์
3. สร้างทางเลือกอย่างหลากหลาย
4. ประเมินและเลือกทางเลือก
5. กำหนด และลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ
6. ปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์
7. ประเมินระหว่างปฏิบัติ
8. ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
9. ประเมินผลรวม เพื่อให้เกิดความภูมิใจ (กรมวิชาการ, 2534 : 16)

การนำกระบวนการหรือทักษะกระบวนการทำงานไปใช้ไม่จำเป็นต้องจำแนกถึง

9 ขั้นตอนก็ได้ แต่ต้องครบวงจรของการทำงาน ซึ่งวงจรของการทำงานที่ง่ายที่สุดจะประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. วางแผน (ตรงกับขั้นที่ 1 - 5 ของทักษะกระบวนการ)
2. ทำตามแผน (ตรงกับขั้นที่ 6 - 8 ของทักษะกระบวนการ)
3. ประเมินสรุป (ตรงกับขั้นที่ 9 ของทักษะกระบวนการ) (กรมวิชาการ,

2534 : 20)

สู่การณ์ ไอศถำพำนั (2535 : 15) ได้เสนอแนวทางในการเลือกกระบวนการไว้ว่า ให้สังเกตพฤติกรรมบ่งชี้ในแต่ละจุดประสงค์ว่าอยู่ในกลุ่มพฤติกรรมด้านใด ความรู้ ความคิด ความเข้าใจเจตคติ การปฏิบัติหรือการนำไปใช้ แล้วเลือกกระบวนการที่อยู่ในกลุ่มพฤติกรรมนั้น ๆ

ดั่งภาพประกอบ 3

พฤติกรรมบ่งชี้	กระบวนการ
บอก ระบุ อธิบาย จำแนก เปรียบเทียบ วิเคราะห์ แก้ปัญหา ฯลฯ	- ความรู้ความเข้าใจ - คิดอย่างมีวิจารณญาณ - วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ - ภาษา - แก้ปัญหา - กลุ่ม
ยอมรับ ตระหนัก เห็นคุณค่า อาสา ชักชวน ฯลฯ	- สร้างความตระหนัก - สร้างค่านิยม - สร้างเจตคติ
ทำ ประดิษฐ์ สร้าง เย็บ แสดง แก้ปัญหา สำนัธึ ปฏิบัติ เขียน พุด อ่าน	- ปฏิบัติ - ทักษะกระบวนการ 9 ทักษะ - แก้ปัญหา

ภาพประกอบ 3 การเลือกกระบวนการที่อยู่ในกลุ่มพฤติกรรมต่าง ๆ

บทบาทและหน้าที่ของครูในการสอนโดยเน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ

ในการสอนที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการนั้น ถึงแม้ว่าจะมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่บทบาทของผู้เรียน ก็มีใช้ว่าบทบาทความรับผิดชอบของครูจะหมดไป ครูจะต้องคอยทำหน้าที่ส่งเสริม และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ครูจะต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ หรือทักษะกระบวนการแก้ปัญหาด้วยตัวของผู้เรียนเอง และหลีกเลี่ยงการบอกความรู้
2. เนื้อหาสาระที่นำมาสอนครูควรศึกษาอย่างถี่ถ้วน ทั้งนี้เพื่อกำหนดความยากง่ายที่ผู้เรียนจะศึกษาโดยใช้กระบวนการหรือทักษะกระบวนการได้
3. ครูควรกำหนดภาระงานให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้กระบวนการหรือทักษะกระบวนการได้
4. ครูต้องยอมรับความจริงที่ว่า การเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการนั้นใช้เวลาแต่ก็มีคุณค่ามาก เพราะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติเป็นระบบติดตัวไปใช้ในชีวิตจริง
5. ขณะที่ผู้เรียนดำเนินการตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการแล้ว ครูควรช่วยแนะแนวทางเพื่อให้กิจกรรมดำเนินต่อไปโดยไม่หยุดชะงัก
6. ก่อนสอนครูควรมีความเข้าใจและใช้กระบวนการต่าง ๆ หรือทักษะกระบวนการได้อย่างถูกต้อง และจัดทำแผนการสอนที่เน้นกระบวนการไว้แล้ว เพื่อจะได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ครูควรให้คำถามประเภทถามให้คิดเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดได้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ต่อไป
8. ครูควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นที่ใช้ในกระบวนการให้แก่ผู้เรียนด้วย (จิรพรรณ รัตนวีระประดิษฐ์. 2535 : 15 - 16)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมตามที่หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มุ่งหวังนั้น ครูต้องคำนึงถึงหลัก 3 ประการ คือ

1. สอนให้ได้ผลตามจุดประสงค์ของรายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่จะสอนโดยครูจะต้องศึกษาจุดประสงค์ของรายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่จะสอน เพื่อพิจารณาว่าจุดประสงค์ของรายวิชานั้นมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ เจตคติหรือการปฏิบัติ

2. คำนึงถึงธรรมชาติของแต่ละรายวิชาและเนื้อหา

3. มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา รู้จักทำ รู้จักพัฒนา และมีค่านิยมที่ดีงาม โดยครูต้องวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดอย่างเป็นระบบ คิดเป็นกระบวนการ

การที่ครูจะวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักการทั้ง 3 ข้อดังกล่าว นั้น สิ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาเป็นอันดับแรก คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ เพราะจะช่วยกำหนดทิศทางให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ในการสอนแต่ละครั้งถ้าครูผู้สอนกำหนดจุดประสงค์ไว้ชัดเจนจะทำให้การสอนดำเนินไปด้วยดี และมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับการวัดผลด้วย

สำหรับการจัดให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในทักษะกระบวนการนั้นต้องการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6 ประการ คือ

1. เป็นผู้ทำงานโดยนึกถึงความจำเป็น เห็นประโยชน์คุณค่าของงานที่มีต่อส่วนรวมก่อนลงมือทำ

2. เป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นหลากหลาย ไม่ยึดติดความคิดเดียว

3. เป็นผู้ตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติอย่างใช้เหตุผล ไม่มีความลำเอียง

4. เป็นผู้คิดวางแผนล่วงหน้าก่อนลงมือทำทุกครั้ง

5. เป็นผู้คอยติดตามตรวจสอบผลงานและปรับปรุงงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

6. เป็นผู้ที่มีความพอใจในการทำงานและปฏิบัติงานทุกครั้งด้วยความเอาใจใส่อย่าง

สม่ำเสมอ (กรมวิชาการ. 2534 : 41)

แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการทั้ง 9 ขั้น ครูผู้สอนต้องวางแผนกำหนดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมไปตามลำดับ ขั้นตอนของทักษะกระบวนการ ในส่วนของหัวข้อของกิจกรรมนั้นอาจจะมี 9 หัวข้อหรือน้อยกว่า หรือมากกว่าก็ได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะวางแผน แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของกิจกรรมแล้วมีขั้นตอนของทักษะกระบวนการครบทุกขั้นตอน ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการ

ทักษะกระบวนการ	แนวการจัดกิจกรรม
ขั้นที่ 1 ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น	ครูนำเสนอกรณีหรือสถานการณ์หรือจัดสถานการณ์ที่สะท้อนให้เห็นปัญหาความขัดแย้ง เรื่องที่จะศึกษา อาจจะกระทำโดยใช้สื่อประกอบ เช่น - รูปภาพ - การแสดงบทบาทสมมติ - ข่าว/เหตุการณ์ปัจจุบัน - กรณีศึกษา - สไลด์/ภาพยนตร์/วีดิทัศน์ สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง
ขั้นที่ 2 คิดวิเคราะห์วิจารณ์	1. ครูใช้คำถาม แบบฝึก หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับกรณีศึกษามานำ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียน คิดวิเคราะห์วิจารณ์ในการกำหนดประเด็น ปัญหาและสาเหตุของปัญหา 2. ครูให้นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลที่จำเป็น โดย ศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
ขั้นที่ 3 เสนอทางเลือกอย่างหลากหลาย	ครูสนับสนุนและกระตุ้นให้นักเรียนได้เสนอ แนวทางหรือวิธีการที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือ เกิดการเรียนรู้

ทักษะกระบวนการ	แนวการจัดกิจกรรม
ขั้นที่ 4 ประเมินและเลือกทางเลือก	1. ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันสร้างเกณฑ์ โดยคำนึงถึงปัจจัย วิธีดำเนินการ และ ผลผลิตเพื่อใช้ในการพิจารณาตัดสินใจเลือก ทางเลือก โดยการระดมสมอง อภิปราย หรือค้นคว้าเพิ่มเติม 2. ครูให้ผู้เรียนร่วมกันประเมินและเลือกทาง เลือกในการแก้ปัญหา หรือการเรียนรู้ โดย คำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด
ขั้นที่ 5 กำหนดและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ	ครูให้นักเรียนร่วมกันวางแผนการทำงานของ ตนเองหรือร่วมกันวางแผนการทำงานของกลุ่ มตามขั้นตอนดังนี้ - ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน - กำหนดวัตถุประสงค์ - กำหนดขั้นตอนการทำงาน - กำหนดผู้รับผิดชอบ - กำหนดระยะเวลาการทำงาน - กำหนดวิธีการประเมิน
ขั้นที่ 6 ปฏิบัติด้วยความชื่นชม	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่ กำหนดไว้และส่งเสริมสนับสนุน

ทักษะกระบวนการ	แนวการจัดกิจกรรม
ขั้นที่ 7 ประเมินระหว่างปฏิบัติ	1. ครูชี้บอให้เห็นความสำคัญของการประเมินหรือตรวจสอบระหว่างปฏิบัติ 2. ครูแนะแนวทางในการตรวจสอบการปฏิบัติงานโดยเทียบกับขั้นตอนในแผนการปฏิบัติงาน 3. ครูให้นักเรียนอภิปรายผลการตรวจสอบในแต่ละขั้นตอน
ขั้นที่ 8 ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ	1. นักเรียนนำผลที่ได้จากการประเมินในแต่ละขั้นตอนมาหาแนวทางแก้ไข/พัฒนา 2. นักเรียนลงมือแก้ไข/พัฒนาการปฏิบัติงานหรือขั้นตอนในแผนการปฏิบัติงาน
ขั้นที่ 9 ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ	1. ครูให้นักเรียนนำเสนอผลงานที่ปฏิบัติเสร็จแล้ว 2. ครูนำอภิปรายเพื่อชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการของการปฏิบัติงาน 3. ครูชี้ให้เห็นประโยชน์ของผลงานของนักเรียน

(จิรพรรณ รัตนวีระประดิษฐ์. 2535 : 19 - 21 ; อ้างอิงมาจาก กรมสามัญศึกษา. 2533)

ความสำคัญของการสอนที่มีต่อการในหลักสูตร

คำว่า "สื่อ" มาจากภาษาละตินว่า "Between" แปลว่า "ระหว่าง" ดังนั้น คำว่าสื่อ จึงหมายถึงสิ่งที่เป็นพาหนะนำข้อมูลจากแหล่งกำเนิดไปสู่ผู้รับ และคำว่า "การสอน" คือการเตรียมข้อมูลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น (วารินทร์ รัชมีพรหม. 2531 : 14) เมื่อนำคำทั้งสองคำ มารวมกัน "สื่อการสอน" หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ใช้เป็นตัวกลางในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนนั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมาย (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2526 : 137)

ประเภทของสื่อการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526 : 141) ได้แบ่งประเภทของสื่อการสอนตามลักษณะ รูปร่างของสื่อไว้ 4 ประเภท คือ

1. สื่อประเภทเครื่องมือ เป็นสื่อที่ได้มาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เช่น เครื่องฉาย เครื่องเสียง วิทยุและโทรทัศน์ รวมทั้งแผ่นป้ายต่าง ๆ
2. สื่อประเภทวัสดุ หมายถึง สื่อที่เป็นผลผลิตมาจากวิทยาศาสตร์ เป็นวัสดุที่มีการผูกพัน สลับเปลี่ยนได้ง่าย เช่น แผนที่ แผนภูมิ ภาพโฆษณา รูปภาพ หุ่นจำลอง และของจริงต่าง ๆ
3. สื่อประเภทวิธีการ หมายถึง สื่อประเภทเทคนิค ระบบ กระบวนการต่าง ๆ เช่น การสาธิตการศึกษาออกสถานที่ การทดลอง การแสดงละคร นิทรรศการ เป็นต้น
4. สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุ และวิธีการ มาใช้ร่วมกันอย่างสัมพันธ์กันในลักษณะที่สื่อแต่ละอย่างส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน เช่น บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน การจัดการเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

ความจำเป็นและความสำคัญของการสอนวิชาพลศึกษา

เนื่องจากสื่อการสอนมีประโยชน์โดยตรงต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ เพราะช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความรู้ ความจำ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดทักษะในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สำหรับในส่วน of วิชาพลศึกษานั้น ศรีสุตา จริญญากุล และวิจิตร ภัคศิริพันธ์ (2529 : 266) ได้สรุปความจำเป็นและความสำคัญของการสอนไว้ดังนี้ คือ

1. ผู้เรียนมีความสนใจในเรื่องที่จะเรียนและฝึกปฏิบัติมากขึ้น ไม่หลบหลีกที่จะเรียนในเรื่องนั้น ๆ
2. ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึง ไม่เบื่อง่าย
3. ช่วยประกอบการสาธิตหรือการแสดง ได้ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น
4. ช่วยประกอบการสอนในเรื่องที่ค่อนข้างยาก ให้เป็นเรื่องง่าย เพราะสามารถนำมาแสดงหรือปฏิบัติให้เห็นข้อเท็จจริงได้
5. เป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น เพราะกิจกรรมในวิชาพลศึกษา จำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคาบการเรียน

การวัดและประเมินผลกับการใช้หลักสูตร

การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดค่าตัวเลขหรือสัญลักษณ์ภายใต้เงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ให้แก่วัตถุ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 6)

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การกำหนดค่าหรือตีค่า หรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการจะทราบในทางรวม ๆ เช่น กำหนดค่าว่า ดี เลว สวย เป็นต้น ในการกำหนดค่า หรือตีความนั้น อาศัยจากการทดสอบ และวัดผลมาประมวล แล้วลงความเห็นว่าเป็น "ดี" "สวย" หรือ "ไม่สวย" (วิริยา บุญชัย. 2529 : 9)

สำหรับลำดับขั้นตอนในการวัดและประเมินผลนั้น จะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งบุญเชิด ภูณิพนันตพงษ์ (2529 : 9 - 10) ได้กำหนดขั้นตอนไว้ดังนี้

1. กำหนดหลักการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. เปลี่ยนจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรให้เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้
3. กำหนดสถานการณ์ ประสิทธิภาพ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนแสดงออกตามจุดมุ่งหมาย แล้วคัดเลือกเครื่องมือวัด และวิธีวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัดนั้น
4. ทำการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้วจัดบันทึกไว้เพื่อเปรียบเทียบ
5. สรุปผลตัดสิน ซึ่งในขั้นนี้จะเป็นการผสมผสานข้อมูลต่าง ๆ ของทุกรายการที่วัดแล้ววินิจฉัย บ่งชี้ลงไปว่าผลที่ประเมินนั้นเป็นอย่างไร

ส่วนการวัดและประเมินผลจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับ การกำหนดจุดมุ่งหมายในการประเมินไว้ชัดเจนหรือไม่ นอกจากนี้การเลือกเครื่องมือวัดจะต้อง สอดคล้องและเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัด ควรใช้หลักเทคนิคการวัดหลาย ๆ วิธี และต้องศึกษา จุดเด่นจุดด้อยของเครื่องมือแต่ละชนิด เพื่อจะได้ใช้ให้ถูกวิธี

เครื่องมือในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้น ต้องมีการวัดความก้าวหน้าของผู้เรียนและวัด ความสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียน โดยใช้จุดมุ่งหมายของการสอนและของหลักสูตรเป็นเกณฑ์ ในการพิจารณา เครื่องมือหรือกระบวนการสำหรับวัดความก้าวหน้า หรือความสัมฤทธิ์นั้นเรียกว่า แบบทดสอบ (Test)

แบบทดสอบในการวัดผลทางการศึกษานั้น วิริยา บุญชัย (2529 : 8 - 9) ได้แบ่งไว้ 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher - Made Test) เป็นแบบทดสอบที่พบอยู่ โดยทั่วไป โดยครูสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนของตน มีลักษณะดังนี้

1.1 เหมาะสมกับหน่วยการสอนที่ครูกำหนดเนื้อหาและความยากง่ายไว้

1.2 การสร้างแบบทดสอบนั้น วิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนน ขึ้นอยู่กับ การกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์

1.3 แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูรวบรวมไว้ตลอดปี และสร้างคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง

1.4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้เร็ว ดังนั้นวิธีการอาจจะไม่ดีเท่ากับแบบทดสอบ มาตรฐาน

1.5 ไม่เหมาะกับการนำไปใช้สำหรับครูคนอื่น ๆ เหมาะสำหรับใช้ในส่วนการ ศึกษา หรือท้องถิ่นนั้น ๆ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีวิธีการ เครื่องมือและการให้คะแนนคงที่ โดยสามารถใช้แบบทดสอบนี้ทดสอบในต่างสถานที่ต่างเวลาได้ แบบทดสอบมาตรฐานนี้ นอกจากจะมีวิธีการ เครื่องมือการให้คะแนนคงที่แล้ว ยังต้องมีความ เที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm) เป็นต้น

ในการสร้างแบบทดสอบนั้น จะต้องสร้างให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา 3 ประการ คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านเจตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

การประเมินผลการเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินการเรียน พ.ศ. 2533

การประเมินผลการเรียนเป็นสิ่งสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการสอนของครู ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายให้การประเมินผลการเรียนเป็นไปเพื่อการพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย และนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำรงชีวิต จึงกำหนดให้สถานศึกษาเป็นผู้ประเมินผลการเรียน โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากกลุ่มโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่อง เกณฑ์และแนวดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน สำหรับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลนั้น เป็นการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนและตัดสินผลการเรียน

การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง หรือเมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละหน่วยย่อย ถ้าพบว่าผู้เรียนคนใดมีความสามารถไม่ถึงเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ จะต้องทำการสอนซ่อมเสริม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง และประเมินผลอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการนำผลการประเมินต่าง ๆ ที่ได้ กระทำมาตลอดภาคเรียนมาเปลี่ยนให้เป็นระดับผลการเรียน (กรมวิชาการ. 2534 : 53)

การประเมินผลก่อนเรียน

เมื่อเริ่มต้นการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ หรือแต่ละบทเรียน ผู้สอนควรจะได้มีการประเมินผล ก่อนการเรียนด้วยจุดประสงค์เหล่านี้

1. เพื่อพิจารณาว่า ผู้เรียนมีสมรรถภาพที่จำเป็นสำหรับการเรียนเพียงใด
2. เพื่อพิจารณาว่า ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนเพียงใด
3. เพื่อพิจารณาว่า ในการสอนควรจัดผู้เรียนอยู่ในตำแหน่งใดของลำดับชั้นการสอน
4. เพื่อพิจารณาว่า ส่วนใดของการเรียนที่ผู้เรียนพร้อมจะรับรู้

5. เพื่อเป็นการวัดพื้นฐานเบื้องต้นของผู้เรียน ที่จะช่วยให้รู้ว่าในระหว่างการเรียนรู้ ผู้เรียนมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างไร

6. เพื่อวางแผนการสอนโดยพิจารณาว่าจะต้องเริ่มต้นอย่างไร จึงจะเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

ในทางปฏิบัติการประเมินผลก่อนเรียนสามารถแยกออกได้เป็น 3 ประเด็น

1. ประเมินเพื่อดูว่า ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ หรือความพร้อมของร่างกายที่ผู้สอนจะสอนหรือไม่ เพียงใด เช่น ต้องการทราบสภาพความสมบูรณ์ของร่างกายก่อนการเรียนกีฬา วอลเลย์บอล ในด้านความแข็งแรง ความอดทน และความคล่องแคล่วว่องไว ครูจะทำการทดสอบ โดยให้ผู้เรียนคืบหน้า ลูกนั่ง และทำก้าวเต็นจ์ครัส หรือต้องการทราบความพร้อมทางด้านทักษะเบื้องต้น ของกีฬา วอลเลย์บอล โดยการทดสอบการกระโดดสูง เป็นต้น ผลที่ได้จากการประเมินก่อนการสอนช่วยให้ผู้สอนได้ทราบสภาพร่างกายของผู้เรียน และนำไปประกอบการวางแผนการจัดกิจกรรมกายบริหาร เพื่อการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายในช่วง 15 นาทีเรียนต่อ ๆ ไป

2. ประเมินเพื่อดูว่า ผู้เรียนได้รู้สิ่งต่าง ๆ ก่อนที่ผู้สอนจะสอนหรือไม่ สมมติว่า หน่วยที่หนึ่งของการสอนที่มีจุดประสงค์ 5 จุดประสงค์ ผลจากการประเมินจะทำให้ทราบว่าใน 5 จุดประสงค์ มีจุดประสงค์ใดบ้างที่ผู้เรียนคนใดสามารถรู้แล้ว และมีใครบ้างที่ยังไม่บรรลุจุดประสงค์ใด ฉะนั้น การเรียนการสอนจึงไม่จำเป็นต้องให้ผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนรู้ทุกจุดประสงค์ จุดประสงค์ใดที่ผู้เรียนบรรลุแล้วก็ไม่ควรจะต้องมาเรียนอีก เพราะมีฉะนั้นแล้วผู้เรียนจะเบื่อหน่ายไม่สนใจผู้เรียน แต่ละคนก็จะเรียนไปตามพื้นฐานของตนเองด้วยอัตราของเขาเอง ไม่ต้องเสียเวลารอคอยคนอื่น ๆ

3. ประเมินเพื่อดูว่า ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในจุดประสงค์ที่ผู้เรียนจะต้องมีมาก่อนการเรียนเรื่องใหม่ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ใหม่ของการเรียนได้ (สมศักดิ์สินธูเวช. 2524 : 135)

การประเมินผลระหว่างเรียน

การประเมินผลระหว่างเรียน หรือการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน คือ การประเมินความรู้ความสามารถ ของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในระหว่างการเรียนของแต่ละหน่วย ซึ่งแต่ละหน่วยจะใช้เวลาประมาณ 2 - 3 สัปดาห์ จุดประสงค์ที่อยู่ในแต่ละหน่วยจะ

ต้องเรียนตามลำดับขั้นของการเรียนรู้ จุดประสงค์ใดที่ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุจะต้องมีการสอน
ซ่อมเสริม จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการประเมินระหว่างเรียน คือ ต้องการทราบว่า

1. ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด
2. ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ถึงขั้นตอนใดแล้ว
3. ผู้เรียนบกพร่องในจุดประสงค์ใด
4. จะปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อยอย่างไร
5. จะใช้วัสดุการเรียนและวิธีการสอนใดจึงจะถูกต้อง ในการแก้ไขข้อบกพร่อง

ของการเรียนการสอน

6. จะใช้ข้อมูลจากการประเมินในการปรับปรุงวิธีสอน สื่อการสอน หรือลำดับขั้น
การสอนอย่างไร

การประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ผู้ประเมินจะต้องใช้เครื่องมือวัดในแต่ละ
จุดประสงค์ ให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

การประเมินผลปลายภาคเรียน

การประเมินผลปลายภาคเรียน หรือการประเมินผลรวมเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุด
การเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาหรือโปรแกรมการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะศึกษาว่า

1. ผู้เรียนมีสมรรถภาพเพิ่มขึ้นหรือมีพัฒนาการเพียงใด
2. ผู้เรียนมีความรู้ทั้งสิ้นเท่าไร
3. ผู้เรียนเก่งหรืออ่อนวิชา/กลุ่มวิชาใด
4. จะต้องปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนโดยสอนรวมในเรื่องใด วิชาใด

การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

วิชาพลศึกษา เป็นวิชาหนึ่งที่ต้องมีการวัดและประเมินผลเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ใน
หลักสูตรวิชาพลศึกษา ฉบับปรับปรุงใหม่ ได้วางแนวในการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน โดยมี
จุดเน้นที่สำคัญ คือ "ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความสนุกสนาน เห็นคุณค่าสามารถนำความรู้
และทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยไม่เน้นความเป็นเลิศในทักษะกีฬา"

ดังนั้น การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ จึงไม่เน้น
ทักษะกีฬาเป็นสำคัญ

เป้าหมายในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาก็คือ ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยนำเอากิจกรรมการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ มาใช้เน้นเป็นสื่อในการเรียนการสอนดังนี้

1. ทางด้านร่างกาย มุ่งให้เป็นบุคคลที่มีร่างกายแข็งแรง สามารถประกอบกิจวัตรประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ทางด้านจิตใจ มุ่งให้มีจิตใจผ่องใส สนุกสนานร่าเริง เป็นคนมีเหตุผล มีความเชื่อมั่นในตนเอง และพัฒนาสุขภาพจิตให้ดียิ่งขึ้น
3. ทางด้านอารมณ์ มุ่งให้มีความสามารถควบคุมอารมณ์ได้ มีความอดกลั้นเมื่อมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่พอใจมากระทบ และสามารถแสดงออกในทางที่เหมาะสม เป็นคนอารมณ์ดี
4. ทางด้านสังคม มุ่งให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้อย่างดี รู้จักนำหลักการทางประชาธิปไตยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ (วีรียา บุญชัย, 2529 : 3)

การประเมินผลการใช้หลักสูตร

การที่โรงเรียนจะจัดการศึกษาให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรได้นั้น คงจะต้องบริหารงานอย่างเป็นระบบ มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา โดยอาจจะดำเนินการดังนี้

1. กำหนดให้การประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นกิจกรรมของทุกฝ่ายและทุกงาน
 2. สร้างความเข้าใจการประเมินผลการใช้หลักสูตรด้วยตนเอง ให้เกิดขึ้นกับคณะครูในโรงเรียน
 3. มอบหมายงานการประเมินผลแต่ละด้าน ให้ผู้ปฏิบัติงานดำเนินการประเมินตามระยะเวลาที่กำหนด
 4. ดำเนินการประเมิน
 5. สรุปผลการประเมินของผู้ปฏิบัติงาน
 6. นำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาางานของโรงเรียน
- องค์ประกอบที่สำคัญซึ่งโรงเรียนควรจะต้องจัดประเมินผลการใช้หลักสูตรของโรงเรียนมี

4 ประการ

1. การเตรียมความพร้อม ก่อนการใช้หลักสูตรโรงเรียน ได้มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องต่าง ๆ ดังนั้น โรงเรียนจึงควรมีการประเมินผลในเรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก การเตรียมบุคลากร การจัดระบบบริหารงาน การจัดข้อมูลพื้นฐาน การจัดสื่อวัสดุอุปกรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ความมั่นใจของคณะกรรมการในสภาพความพร้อมของโรงเรียนต่อการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การบริหารหลักสูตร การนำหลักสูตร ไปใช้จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ย่อมขึ้นอยู่กับการบริหารหลักสูตรด้วย โรงเรียนจะต้องบริหารหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวางแผนงานด้านวิชาการ การดำเนินงานตามแผน การประเมินผล การดำเนินงาน ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องมีการประเมินผล ในเรื่องดังกล่าว

3. การเรียนการสอน เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของการนำหลักสูตร ไปใช้ ซึ่งผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญและมีการประเมินผลในเรื่องต่อไปนี้ การจัดและพัฒนาการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับจุดหมายของหลักสูตร การสอนเน้นกระบวนการการสอน เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสอน เน้นกระบวนการกลุ่ม การสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4. ผลการเรียนรู้ในกลุ่มประสบการณ์ ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน เป็นข้อมูลอีกด้านหนึ่งซึ่งจะให้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน

(กรมวิชาการ. 2534 : 83 - 84)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

✓ คอริ (Korri. 1971 : 5181 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาหญิงในรัฐมินเนโซต้า โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยกลุ่มประชากร ได้แก่ ครูที่สอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้เรียนได้รับนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน

นอคเคน (Nokken. 1972 : 3764 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของครูประจำชั้นที่สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามครูประจำชั้นที่สอนวิชาพลศึกษาเอง จำนวน 361 คน ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ครูส่วนใหญ่เห็นว่า วิชาพลศึกษามีความสำคัญในการจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียน
2. ครูสอนวิชาพลศึกษาควรจะให้ครูพิเศษและมีวุฒิพลศึกษาสอน
3. ครูผู้มียุ่่น้อยยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูอายุมาก
4. ครูชายยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนพลศึกษาได้มากกว่าครูหญิง
5. ชั่วโมงสอนวิชาพลศึกษาและเวลาสำหรับจัดกิจกรรมพลศึกษามีน้อยเกินไป
6. การสอนกิจกรรมประเภทโลดโผน การเล่นห้อยโหน การต่อสู้ กีฬาประเภทลู่วิ่งและประเภทลาน ครูส่วนมากมีความสามารถในการสอนได้ไม่ดีเท่าที่ควร
7. และอุปสรรคในการสอนวิชาพลศึกษา คือ ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนและไม่สามารถแต่งชุดฝึกได้ ขาดสถานที่สำหรับเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา

เซดา (Seda. 1974 : 2754) ได้ทำการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาแนวทางสำหรับนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพครูที่ต้องสอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเปอโตริโก ในการที่จะพัฒนานั้น จำเป็นต้องรู้ถึงปัญหาเหล่านี้

1. รายงานเกี่ยวกับการเตรียมบุคคลออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษา ทำการตรวจสอบสภาพของครูผู้สอนโดยดูจากประกาศนียบัตร และใบรับรองจากสถาบันฝึกหัดครูรายวิชาการศึกษาทั่วไปและวิชาชีพ ข้อมูลเหล่านี้ จะได้จากหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา และคณบดีของสถาบันฝึกหัดครู 6 แห่ง ที่ผลิตครูประถมศึกษาทางรัฐเปอโตริโก
2. พิจารณาโปรแกรมการสอนพลศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐเปอโตริโก โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนชั้นประถมศึกษา ทั้งในเมืองและนอกเมือง 79 แห่ง เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 เนื้อหาการสอน
- 2.2 กิจกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
- 2.3 ขนาดของชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน
- 2.4 การนิเทศการสอน
- 2.5 การประเมินผลการเรียนการสอน

3. พิจารณาถึงเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับ แนวทางของโปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยพิจารณาจากเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 3.1 ลักษณะความเป็นผู้นำ
- 3.2 วัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย
- 3.3 โปรแกรมการสอน
- 3.4 การจัดดำเนินการและการบริหาร
- 3.5 อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
- 3.6 การประเมิน
- 3.7 โปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกัน

เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว ได้มีการประเมินผลและจัดอันดับโดยคณะกรรมการสถิติของสหรัฐอเมริกา และเกณฑ์มาตรฐานนี้ได้มาใช้ในการแนะแนวทางเพื่อที่จะพัฒนาประสิทธิภาพก่อนนำไปสอนในระดับประถมศึกษา ในการแนะแนวทางนี้ได้นำเสนอไปยังตัวแทนคณะกรรมการการศึกษาของรัฐเพาโอไตรโก จำนวน 51 คน เพื่อทำการตรวจทานประเมินผลและเสนอแนะต่าง ๆ การประเมินผลแสดงให้เห็นว่า แนวทางที่กล่าวมานี้มีเหตุผล และมีคุณค่าต่อการนำไปจัดโปรแกรมการเรียนการสอนของรัฐเพาโอไตรโก

เบล (Beale. 1975 : 5912 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเลือกแบบการสอนวิชาพลศึกษาโดยครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ครูสอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาทางภาคใต้ของรัฐฟลอริดา จำนวน 10 โรงเรียน พบว่า

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาไม่เป็นส่วนสำคัญของโปรแกรมในชั้นประถมศึกษา
2. การสอนแบบโปรแกรมมีประโยชน์มาก เพราะเป็นการช่วยพัฒนาเด็กในทุก ๆ ทาง และยังเป็น การช่วยเหลือครูผู้สอน ทำให้การสอนดำเนินตามหลักสูตรด้วยดี ถ้าขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะทำให้การสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์
3. ด้านทุนทรัพย์มีความจำเป็นมากที่จะสร้างโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาให้สมบูรณ์ได้ ครูผู้สอนควรที่จะเลือกใช้ทุนทรัพย์เท่าที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษาทุกท่านมีส่วนเป็นผู้สนับสนุนโปรแกรมการสอนให้ดำเนินลุล่วงไปด้วยดี

5. ด้านทุนทรัพย์มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อโปรแกรมการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐคาโรไลนาตอนใต้

6. ครูผู้สอนพลศึกษาควรจะมีความรู้ ความสามารถ และเตรียมตัวในการสอนเป็นอย่างดี ถ้าครูผู้สอนไม่มีความสามารถเพียงพอ การสอนแบบโปรแกรมก็จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

7. แนวความคิดหรือรูปแบบของการสอนพลศึกษาที่ใช้อยู่ นักการพลศึกษาทั้งหลายได้พยายามหาทางปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

เฮนสลีย์ (Hensley. 1975 : 765) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของมลรัฐเทนเนสซี เพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีความรู้และความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษากับผู้บริหารที่ไม่มีความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ถามผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 113 คน เกี่ยวกับด้านปรัชญา การจัดและการดำเนินการบริหาร การจัดชั้นเรียนและโปรแกรมการสอน ครูผู้สอน อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เทคนิคและวิธีการประเมินผล การเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความเข้าใจ และไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษากับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา

วิลเลียมส์ (Williams. 1976 : 7936) ได้ศึกษา "ผลการเปลี่ยนแปลงของสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่ใช้โปรแกรมพลศึกษาต่างกัน" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 4 จำนวน 54 คน และนักเรียนเกรด 6 จำนวน 78 คน จากโรงเรียนรัฐอลาบามา 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนที่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาศึกษาอย่างดี มีครูพลศึกษาอย่างดีสอนเป็นประจำ แต่มีสภาพสนามไม่ค่อยดีนักสำหรับการเรียนและการเล่นของเด็ก เป็นกลุ่มทดลองและโรงเรียนที่ใช้โปรแกรมพลศึกษา ซึ่งจัดโดยครูประจำชั้น มีครูชั่วคราวและนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอลาบามา มาช่วยสอนพลศึกษาแต่มีสถานที่และสนามดีว่าเป็นกลุ่มควบคุม โดยใช้กิจกรรมการสอนที่เหมือนกันเป็นพื้นฐาน ยกเว้นการเรียนและการเล่นของเด็กในสถานที่และสนามที่เป็นอุปสรรคของกลุ่มทดลอง มีการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกนักเรียนทันทีที่เริ่มโปรแกรม คือในเดือนตุลาคม 1974 และทดสอบซ้ำอีกครั้งในเดือนเมษายน 1975 โดยใช้แบบทดสอบที่มีรายการทดสอบคือ ลูก - นั่ง ยืนกระโดด วิ่ง 50 หลา วิ่งกลับตัว งอแขนห้อยตัว

และเดิน - วิ่ง 600 หลา ผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มทดลองมีการพัฒนาสมรรถภาพทางกลไกขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 คือนักเรียนเกรด 4 มีการพัฒนาสูงกว่ากลุ่มควบคุม 3 รายการ ได้แก่ ลูก - นั้ง ยืนกระโดดไกล วิ่ง 50 หลา และเดิน - วิ่ง 600 หลา แม้ไม่มีนัยสำคัญก็ยอมรับว่าสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนในการวิ่งกลับตัว ไม่แตกต่างกัน ในนักเรียนเกรด 6 กลุ่มทดลองสูงกว่า ในรายการวิ่งกลับตัว งอแขนห้อยตัวและเดิน - วิ่ง 600 หลา ในรายการยืนกระโดดไกล และลูก - นั้ง ก็มีความสูงมากกว่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายการวิ่ง 50 หลา ของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

อลิส (Alice. 1977 : 151A - 152A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาว่ามีความเหมาะสม และดีพอที่จะเป็นพื้นฐานเรียนต่อในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ เพื่อเป็นการทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรให้เหมาะสมที่จะนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับสูงด้วย ในการวิจัยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลในหัวข้อต่อไปนี้ คือ ภูมิหลัง ความมุ่งหมาย การจัดดำเนินการ การเป็นผู้นำ งบประมาณ แนวโน้มในอนาคต และการเตรียมตัวของผู้สอน ผลปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ รัฐ สมาคมพลศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในแคลิฟอร์เนียมีความคล้ายคลึงกัน
2. ความต้องการและความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาทางด้านพลศึกษาตรงกับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ
4. ความมุ่งหมายทางการเรียนการสอนของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ได้เน้นถึงความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

4.1 ให้มีการติดต่อและร่วมมือกันเป็นอย่างดีระหว่างองค์การของประเทศและในระดับรัฐ ในด้านการเรียนการสอนให้ได้ผลจริง ๆ

4.2 ควรให้มีการติดต่อกันระหว่างวิทยาลัย มหาวิทยาลัย กับเจ้าหน้าที่ระดับรัฐ เขต อาเภอ เกี่ยวกับบุคลากร และโปรแกรมพลศึกษา

4.3 ที่ปรึกษาหรือวิทยากรที่เป็นอาจารย์ในวิทยาลัย มหาวิทยาลัยควรให้บริการแก่โรงเรียนในท้องถิ่นด้วย

4.4 โปรแกรมการสอนควรเน้นในเรื่อง กลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย วุฒิปัญญาของเด็ก การให้เด็กเป็นศูนย์กลาง ความเป็นตัวของตัวเอง ให้มีการแสดงออกในด้าน การฝึกทักษะเกมส์กีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

4.5 ควรเน้นความรู้ทางทฤษฎี เนื้อหาทางวิชาการ และความสามารถในการเป็นผู้นำด้วย

4.6 ควรพิจารณาและตระหนักถึงความพร้อมของเด็ก และทัศนคติที่ดีต่อคุณค่าของวิชาพลศึกษา

4.7 พิจารณาถึงวิธีสอน ที่จะทำให้เกิดระเบียบวินัยในหมู่คณะ

4.8 แผนการศึกษาของรัฐ จะต้องแก้ไขหลักการการรับสมัครข้าราชการ ในตำแหน่งครูผู้สอนว่า จะต้องจบพลศึกษา หรือเคยเรียนพลศึกษามาอย่างน้อย 1 วิชา เพื่อผลทางด้านวินัย และเพื่อการเตรียมการสอนของครู

4.9 วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ควรจะมีส่วนร่วมในด้านการค้นหาวิธีในการเตรียมการสอนของครู เพื่อให้ได้ผลตามหลักสูตร

4.10 วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ควรให้ความสำคัญกับโปรแกรมพิเศษทางพลศึกษาให้มากขึ้น

4.11 วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยควรจะเตรียมงบประมาณในการดำเนินโปรแกรมดังกล่าวด้วย

4.12 วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ควรพิจารณาช่วยเหลือในเรื่อง บุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ และอุปกรณ์การสอน

4.13 การประชุมปฏิบัติการ การอบรมและสัมมนาควรจัดให้มีขึ้นเพื่อจะได้ทราบความต้องการซึ่งกันและกัน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และโรงเรียนประถมศึกษาควรจะได้ปรึกษาหารือ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และมีการขยายงานเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งจะเกี่ยวโยงไปถึงแนวโน้มในการจัดโปรแกรมพลศึกษาด้วย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมาข้างต้น พอที่จะสรุปถึงปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ให้ครูที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ซึ่งเป็นครูประจำชั้นทำการสอน ซึ่งทำให้ขาดหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง
2. ครูประจำชั้นต้องสอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีหน้าที่อื่น มีสิ่งอื่นสอนมากเกินไป ขาดการเตรียมตัวและการเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนไม่ได้ผลดี
3. การดำเนินการและการบริหารพลศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ครูที่ไม่มีวุฒิส่วนใหญ่ มักปล่อยให้ให้นักเรียนเล่นตามลำพัง เนื่องจากไม่รู้วิธีสอน
5. อุปกรณ์ทางพลศึกษาควรมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ และสถานที่ควรปรับปรุงให้อยู่ในสภาพดีด้วย
6. ควรจัดกิจกรรมทางพลศึกษาให้สนองความสนใจ และความต้องการของเด็ก และคำนึงถึงสภาพท้องถิ่นด้วย
7. ควรให้มีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาสอนอยู่ในทุกระดับชั้น
8. ให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณทางพลศึกษาอย่างจริงจัง

การแก้ปัญหการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันจึงจะทำให้การศึกษาทางด้านพลศึกษามบรรลุผลตามเป้าหมาย กล่าวคือ ผู้บริหารจะต้องเห็นความสำคัญของการศึกษาแขนงนี้แล้วให้การส่งเสริมสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน ส่วนครูผู้สอนก็ต้องมีความรู้ความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาอย่างดียิ่งด้วย

แรมเซย์ (Ramsay. 1981 : 3366 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือในการประเมินผลในโรงเรียนรัฐบาลรัฐเทนเนสซี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจการรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือในการประเมินผลของโรงเรียนรัฐบาลในรัฐเทนเนสซี ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เชื่อว่า บุคลิกภาพลักษณะส่วนตัว คุณสมบัติทางอาชีพ เจตคติ ค่านิยม การฝึกอบรม และประสบการณ์การประเมินผล เป็นลักษณะที่ควรมีในการประเมินผลของครู นอกจากนี้ข้อมูลจากผู้ปกครองและที่อื่น ๆ ก็มีความจำเป็นเช่นกัน และครูตลอดจนผู้นิเทศควรมีส่วนช่วยพัฒนาส่วนบุคคล โดยการสังเกตการสอนในห้องเรียนและมีการพูด

กันก่อน และหลังสังเกตการสอน และเชื่อว่าการอภิปรายเกี่ยวกับการสอน การประเมินผลมีความจำเป็น ในหนึ่งปีควรมีการประเมินผลระหว่างหนึ่งถึงสี่ครั้ง ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าควรจะมี

1. มีการพบทวนในการประเมินผลเสมอ
2. ควรมีการเสนอแนะเกี่ยวกับการไม่เห็นด้วยต่อระบบการประเมินผล
3. ควรแนะนำการประเมินผลที่ได้ผลดี

แต่อย่างไรก็ตามสภาพที่เป็นจริงพบว่า ครูมีส่วนร่วมในสิ่งเหล่านั้นน้อยมาก คือ

1. ครูไม่ได้มีการพัฒนาเครื่องมือการประเมินผล
2. ครูไม่ได้พัฒนาระบบการประเมินผล
3. ครูไม่ได้มีการแนะนำเกี่ยวกับระบบการประเมินผล

แนนซี (Nancy, 1990 : 3857 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษา ในชีวิตจริงของครูพลศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาคำเนินการโดยการส่งเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิพากษ์วิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในรายละเอียดของครูผู้ให้หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยจึงสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกและเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจและความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ครูมีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการการให้ความสนใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรพึงเสียงครูบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสระภาพและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

งานวิจัยในประเทศไทย

สมพงษ์ จิตระดับ (2521 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพร้อมในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 อันประกอบด้วยอาคารสถานที่และแหล่งบริการวิชาการ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน การวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ ยังไม่พร้อมต่อการใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2521 เนื่องจากความแตกต่างในเรื่องขนาดโรงเรียน จำนวนบุคลากร นักเรียนและคุณภาพทางการศึกษา ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา พบว่า การบริการด้านกีฬา สันทนาการ และพลานามัย สนามกีฬา สนามเด็กเล่น เครื่องกีฬาประเภทต่าง ๆ ควรปรับปรุงให้ดีขึ้น ความสามารถในการสอนและการฝึกทักษะของครูในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยอยู่ในเกณฑ์ดี

ปิยะวรรณ เพ็ญสุภา (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ให้ครูประจำชั้นสอน ขาดอุปกรณ์ทางพลศึกษาทุกชนิด อุปกรณ์ที่มีอยู่ในสภาพไม่ดี ผู้บริหารไม่เข้าใจและไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร ครูพลศึกษาถูกเรียกไปใช้งานอื่น ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอน มีการอบรม การสอนวิชาพลศึกษาเป็นประจำทุกปี มีการนิเทศทางพลศึกษาเป็นประจำ และอยากให้มีการสนับสนุนอย่างจริงจัง แต่จากการวิจัยไม่พบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาในการสอน และการจัดพลศึกษาในโรงเรียนมากกว่า ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วีระเวช ปะทะยศ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูใหญ่และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 120 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่และครูพลศึกษาต้องการได้รับความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์พลศึกษา โดยช่วยแนะนำวิธีการสอนแปลก ๆ ใหม่ ๆ ต้องการได้รับเอกสารคู่มือต่าง ๆ ทางพลศึกษา ช่วยแนะนำการผลิตอุปกรณ์ทางพลศึกษาขึ้นมาใช้เอง ช่วยหารายได้พิเศษปรับปรุงด้านอุปกรณ์ และสถานที่ทางพลศึกษา ช่วยกระตุ้นให้ทางโรงเรียนปรับปรุงโครงการสอน และกิจกรรมพลศึกษา ช่วยเป็นสื่อกลางในการประสานงานติดต่อด้านกิจการด้านพลศึกษาและกีฬาต่าง ๆ ของโรงเรียนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประสานงาน

กับทางโรงเรียนที่แจ้งโปรแกรมนิเทศและวิธีเยี่ยมนิเทศให้โรงเรียนทราบล่วงหน้า ช่วยด้านบริการชุมชนของโรงเรียนในด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการและลูกเสือ จัดประชุมสัมมนาทางวิชาการแก่ครูสอนวิชาพลศึกษา นอกจากนี้ ครูใหญ่และครูพลศึกษายังต้องการให้ศึกษานิเทศก์พลศึกษาเป็นคนตรงต่อเวลา ชยัน และอุทิศเวลาให้กับงาน กระตือรือร้น สนใจงานนิเทศ มีความรักผิดชอบสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มองการณ์ไกล และควรผ่านการอบรมวิชาหลักและวิธีสอนพลศึกษา และวิชาการนิเทศทางพลศึกษามาก่อน

พงษ์ศักดิ์ พูลศรี (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 205 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการสอนในปัจจุบัน ครูส่วนใหญ่สอนวิชาอื่น และทำการสอนวิชาพลศึกษาด้วย ในการสอนพลศึกษาเน้นให้เห็นคุณค่าของการรักษาสุขภาพของตน และรักการออกกำลังกายสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมการสอนเป็นไปตามหลักสูตรของโรงเรียน วิธีการสอนส่วนใหญ่จะอธิบายและสาธิตให้เด็กดู และให้เด็กเล่นเอง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจัดได้ดีควบคู่ไปกับการสอน และการวัดผลได้เน้นให้เห็นคุณค่า และรักการออกกำลังกายอยู่เสมอ ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาที่ครูส่วนใหญ่ประสบ คือ อุปกรณ์และสถานที่มีไม่เพียงพอ ครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรม และนิเทศการสอนเพิ่มมากขึ้นและต้องการความช่วยเหลือ ทางด้านการปรับปรุงวิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีใช้และสร้างอุปกรณ์

ทานูล ไซติกเสถียร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และเปรียบเทียบปัญหา การสอนพลศึกษาของครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาและครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจำนวน 300 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 150 โรงเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าที ($t - test$) ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาประสบปัญหา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ และปัญหาที่ประสบส่วนใหญ่คือ การขาดแคลนอุปกรณ์และขาดแคลนแหล่งวิชาในการค้นคว้า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่จะแก้ปัญหาในการสอนพลศึกษาด้วยตนเอง

และให้เพื่อนครูช่วย สำหรับปัญหาด้านอุปกรณ์ในการสอนพลศึกษาประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย วิชาที่ประสบปัญหาด้านอุปกรณ์มากคือ การสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ และยิมนาสติก ส่วนปัญหาด้านสถานที่ในการสอนพลศึกษา วิชาที่ประสบปัญหามากคือ การเคลื่อนไหวจนพื้นฐาน กิจกรรมเข้าจังหวะ ยิมนาสติก กีฬา และกรีฑา ครูที่สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาและที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ประสบปัญหาส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (2525 ; บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการของครูพลศึกษา โปรแกรมพลานามัยในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 651 คน ครูผู้สอนสุขศึกษา จำนวน 671 คน ในระดับมัธยมศึกษา และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 71 คน ในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา คือ ด้านจุดประสงค์ของวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนเห็นว่า กำหนดจุดประสงค์ไว้กว้างเกินไป บางจุดประสงค์ไม่สามารถปฏิบัติได้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีความต้องการแผนการสอน และกติกากีฬาที่เปลี่ยนแปลงใหม่ ด้านสื่อการเรียน มีไม่เพียงพอและต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับชั้นและวัย ด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนไม่มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แน่นอน นอกจากนี้ยังพบว่า ครูพลศึกษามีงานนอกที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการสอนมากมาย เช่น เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นครูผู้ปกครองนักเรียน เป็นที่ปรึกษาชุมชนกีฬาสมัครเล่น เป็นเจ้าหน้าที่ลูกเสือ เป็นต้น

พิทักษ์ เหล็กกล้า (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการจัดโครงการพลศึกษาของครูที่ผ่านการสอนอบรมภาคเรียนครูอนวิชาชุดพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดพะเยา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครู อ.ศร.พลศึกษาที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดพะเยา จำนวน 138 คน ได้รับคืน 115 ชุด พบว่า ครู อ.ศร. ทำการสอนวิชาพลศึกษาภายหลังการอบรม 82.61% ปัจจุบัน ยังสอนพลศึกษาอยู่ 53.91% ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดโครงการพลศึกษาในโรงเรียนที่พบ คือ เครื่องแต่งกายในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนไม่เหมาะสม จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน สถานที่ในร่มมีไม่เพียงพอสำหรับสอนวิชาพลศึกษา ไม่มีที่เก็บอุปกรณ์อย่างเหมาะสม บริเวณสนามไม่มีความปลอดภัย ไม่มีที่เปลี่ยน เครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนอุปกรณ์พลศึกษาเก่าชำรุดและไม่ปลอดภัย การเบิกเงินเพื่อใช้จ่ายในการจัดโครงการพลศึกษาในโรงเรียน ไม่มีความสะดวก ขาดการนิเทศทางพลศึกษา

ขาดแหล่งค้นคว้าทางพลศึกษาเพิ่มเติม ขาดการอบรมทางด้านพลศึกษา และผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ทำให้มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา

ดาร์ณี คชศรีสวัสดิ์ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 210 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวตามจังหวะดนตรีได้

2. ในการสอนกิจกรรมต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาอันเนื่องมาจาก อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ สถานที่เรียนไม่เพียงพอ สถานที่เรียนไม่เหมาะสมกับเนื้อหา สถานที่เรียน อยู่ในสภาพไม่ดี และผู้เรียนไม่มีทักษะพื้นฐาน

3. ในด้านการวัดและประเมินผล ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาอันเนื่องมาจากวิธีการวัดและประเมินผลที่ใช้อยู่นั้นยุ่งยากและซับซ้อนเกินไป ข้อสอบที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดมาให้ นักเรียนสอนไม่ตรงกับเนื้อหาที่ผู้สอนสอนนักเรียน ขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการทดสอบ และช่วงเวลาในการทดสอบมีน้อยเกินไป แต่เนื้อหาที่สอนมีมาก

วรสนา มั่งคั่ง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ทั้ง 7 จังหวัด ๆ ละ 20 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 140 โรงเรียน วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

2. ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของเขตการศึกษา 12 ยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบอัตราส่วนกับจำนวนนักเรียน

3. กิจกรรมพลศึกษาที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล แอโรบิกกรีฑา และกิจกรรมที่มีปัญหาต่อการสอนมาก คือ ยิมนาสติกพื้นฐาน

4. โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดที่เก็บอุปกรณ์ และการจัดซ่อมอุปกรณ์ทางพลศึกษา

5. โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดสถานที่อำนวยความสะดวกในการชำระล้างร่างกาย และน้ำใช้

6. ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจในบทบาททางพลศึกษาน้อย

7. สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนเป็นปัญหาในการเรียนการสอนพลศึกษา

8. โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้พลศึกษานักเทศก์ช่วยเหลือเกี่ยวกับ

เอกสาร คู่มือและความร่วมมือในการจัดสร้างข้อสอบมาตรฐานและโปรแกรมประเมินผลนักเรียนในโรงเรียน

วีระ เสาวโกมุท (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 238 คน และครูผู้สอน 296 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประกอบประมาณค่า โดยใช้สถิติ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-test) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารหลักสูตร การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสนใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิทางวิชาชีพครูต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการบริหารหลักสูตร การบริการหลักสูตรและการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ส่วนการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ผู้บริหารมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการบริหารและขนาดของโรงเรียนมีใช้ตัวแปรที่ทำให้การนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันไป

สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้ามานั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 เป็นต้นมา และจากการตรวจสอบคุณภาพของนักเรียนที่จบการศึกษาในแต่ละระดับ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถเกี่ยวกับการนำความรู้ ความเข้าใจไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นยังสนใจที่จะเลือกปฏิบัติแต่เฉพาะงานที่ส่งผลประโยชน์ต่อตนเอง เป็นส่วนใหญ่โดยไม่สนใจงานที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้

มีการปรับปรุงหลักสูตรทุกระดับชั้นและทุกรายวิชา และเพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่ จึงกำหนดให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการเพื่อมุ่งพัฒนานิสัย

3-ประการ คือ คิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างเป็นระบบ วางแผนอย่างมียุทธศาสตร์ และปรับได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยหวังว่าเมื่อนักเรียนพ้นจากโรงเรียนแล้ว ลักษณะนิสัย 3 ประการดังกล่าวจะติดตัวผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ตลอดไป

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) วิชาพลศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสนใจสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับสูง แต่ให้ความสำคัญในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง (วีระ เสาวโกมุท : 2533) นอกจากนั้น ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในบทบาททางพลศึกษาน้อย (วาสนา มั่งคั่ง, 2527) ครูที่สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา และอุปกรณ์ที่มีอยู่ในสภาพไม่ดี (ปิยะวรรณ เพ็ญสุภา, 2522) ครูใหญ่และครูพลศึกษาต้องการได้รับความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์พลศึกษา ช่วยแนะนำวิธีการสอนแปลก ๆ ใหม่ ๆ ต้องการได้รับเอกสารคู่มือต่าง ๆ ทางพลศึกษา (วีระเวช ปะทะยศ, 2522) นอกจากนี้ยังมีผลงานที่ยืนยันงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นอีกคือ ผลงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ พูลศรี (2524) ทานูลไชติกเสถียร (2525) และพิทักษ์ เหล็กกล้า (2525) สำหรับด้านการวัดและประเมินผลครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาอันเนื่องมาจากการวัดและประเมินผลที่ใช้ยุ่งยากและซับซ้อนเกินไป ข้อเสนอของกลุ่มโรงเรียนสอบเนื้อหาไม่ตรงกับที่ผู้สอนสอนนักเรียน (ดารณี คชศรีสวัสดิ์, 2525) เป็นเพราะจุดประสงค์ของวิชาพลศึกษา กำหนดไว้กว้างเกินไป บางจุดประสงค์ไม่สามารถปฏิบัติได้ และยังพบว่า ครูพลศึกษามีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบนอกจากการสอนเช่น เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นครูผู้ปกครองนักเรียนเป็นเจ้าหน้าที่ลูกเสือ ฯลฯ (หน่วยศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา, 2525)

จากการศึกษาผลการวิจัยดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือครูผู้สอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 427 คน ใน 427 โรงเรียน 36 เขต ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires)

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพลศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 3 ปัญหาการสอนพลศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตารางประมาณค่า (Rating Scales) โดยแบ่งออกเป็นปัญหาด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
2. ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร
3. ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน
4. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Opened End)

สำหรับเกณฑ์การกำหนดค่าคะแนนปัญหาการสอนพลศึกษา (ตอนที่ 3) ใช้วิธีของลิเคิร์ท (Likert) ดังนี้

<u>ระดับปัญหาการสอนพลศึกษา</u>	<u>ค่าคะแนน</u>
--------------------------------	-----------------

มีปัญหามากที่สุด	4
------------------	---

มีปัญหามาก	3
------------	---

มีปัญหาน้อย	2
-------------	---

มีปัญหาน้อยที่สุด	1
-------------------	---

และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อดังนี้

<u>ค่าเฉลี่ย</u>	<u>ระดับปัญหา</u>
------------------	-------------------

3.50 - 4.00 หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
---------------------	------------------

2.50 - 3.49 หมายถึง	มีปัญหามาก
---------------------	------------

1.50 - 2.49 หมายถึง	มีปัญหาน้อย
---------------------	-------------

1.00 - 1.49 หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด
---------------------	-------------------

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาหลักการ เหตุผลต่าง ๆ ตลอดจนแนวทางของการปรับปรุงหลักสูตรจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบของหลักสูตรวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
3. ศึกษาเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามโดยวิธีของลิเคิร์ท (The Likert Scales)
4. จัดสร้างแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อสอบถามปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จากโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดกรุงเทพมหานคร แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการจัดสร้างแบบสอบถาม เพื่อการเก็บข้อมูลต่อไป
5. นำแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity), โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนซึ่งได้กำหนดค่าคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ 5 ระดับ คือ

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนมาก ให้ 4 คะแนน

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนน้อย ให้ 2 คะแนน

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

นำระดับคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาในแต่ละรายข้อมาหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อนั้น ๆ ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการต่อไป

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

3.1 นำแบบสอบถามปัญหาการสอนพลศึกษามาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ แล้วทดสอบด้วยสถิติค่าที (t-test) ข้อที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยได้ตามวิธีการของ เกตเวิร์ดส์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536 : 185 - 186 ; อ้างอิงมาจาก Edwards, 1957 : 152 - 154) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถามฉบับนี้ใช้ได้หมดทุกข้อ

3.2 นำแบบสอบถามปัญหาการสอนพลศึกษามาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายด้าน และทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536 : 170) ซึ่งปรากฏค่าความเชื่อมั่นดังนี้

3.2.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาการสอนพลศึกษาด้าน
การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน เท่ากับ .9666

3.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาการสอนพลศึกษาด้าน
การนำหลักสูตร ไปสอน เท่ากับ .9354

3.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาการสอนพลศึกษาด้าน
การจัดปัจจัยและสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เท่ากับ .8681

3.2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาการสอนพลศึกษาด้าน
การวัดและประเมินผล เท่ากับ .9402

3.2.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาการสอนพลศึกษาทั้งฉบับ
เท่ากับ .9707

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ทำหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 427 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล
3. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการส่งทางไปรษณีย์ โดยติดต่อผ่านทางผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 427 โรงเรียน
4. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่ วันที่ 15 กรกฎาคม 2537 ถึงวันที่ 15 สิงหาคม 2537
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง ได้แบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 70.28 แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ต่อไป

วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS/PC (Statistical Package for the Socience Version) ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลตอนที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลตอนที่ 4 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลง เกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- S แทน คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 นำข้อมูลมาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏตามตาราง 1

ตอนที่ 2 นำข้อมูลมาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏตามตาราง 2

ตอนที่ 3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏตามตาราง 3 - 6

ตอนที่ 4 นำข้อมูลมาสรุป แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ภาพของครูผู้สอนพลศึกษา ดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ
 ทางการศึกษา วิชาเอก ประสบการณ์ด้านการสอน ตำแหน่งงาน ความพอใจต่อ
 การสอนพลศึกษา และการทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้น

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	222	74.00
หญิง	78	26.00
รวม	300	100.00
อายุ		
20 - 25 ปี	3	1.00
26 - 30 ปี	43	14.30
31 - 35 ปี	92	30.70
36 - 40 ปี	81	27.00
41 - 45 ปี	44	14.70
มากกว่า 45 ปี	37	12.30
รวม	300	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วุฒิทางการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	3	1.00
อนุปริญญา	15	5.00
ปริญญาตรี	272	90.70
ปริญญาโท	9	3.00
อื่น ๆ	1	0.30
รวม	300	100.00
การมีวุฒิทางการศึกษา		
มี	210	70.00
ไม่มี	90	30.00
รวม	300	100.00
การผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษา		
เช่น หลักสูตรและการเรียนการสอน		
เคย	240	80.00
ไม่เคย	60	20.00
รวม	300	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ด้านการสอนในระดับประถมศึกษา		
น้อยกว่า 5 ปี	43	14.30
6 - 10 ปี	84	28.00
11 - 15 ปี	71	23.70
16 - 20 ปี	65	21.70
มากกว่า 20 ปี	37	12.30
รวม	300	100.00
ประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา		
น้อยกว่า 5 ปี	92	30.70
6 - 10 ปี	101	33.70
11 - 15 ปี	54	18.00
16 - 20 ปี	36	12.00
มากกว่า 20 ปี	17	5.70
รวม	300	100.00
ตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน		
ตรงตามวุฒิ	214	71.40
ไม่ตรงตามวุฒิ	86	28.60
รวม	300	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความพอใจต่อการสอนพลศึกษา		
มากที่สุด	116	38.70
มาก	137	45.70
น้อย	34	11.30
น้อยที่สุด	13	4.30
รวม	300	100.00
การทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้น		
ประจำชั้น ป.1	8	2.70
ประจำชั้น ป.2	18	6.00
ประจำชั้นอื่น ๆ	63	21.00
ไม่ประจำชั้น	211	70.30
รวม	300	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 และเป็นเพศหญิง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0

ส่วนอายุนั้นพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษามีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มากที่สุด คือ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมาคืออายุระหว่าง 36 - 40 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 อายุระหว่าง 41 - 45 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 อายุระหว่าง 26 - 30 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 มีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และอายุ 20 - 25 ปี มีน้อยที่สุด คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ด้านวุฒิทางการศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 90.7 รองลงมาคือวุฒิทางการศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ระดับปริญญาโท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ระดับต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และวุฒิต่อๆ อีก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และยังพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษาจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

การผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษา เช่น หลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษาจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

เกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการสอนในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ทำการสอนมาแล้ว 6 - 10 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาทำการสอนมาแล้ว 11 - 15 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 ทำการสอนมาแล้ว 16 - 20 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 ทำการสอนน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และทำการสอนมากกว่า 20 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3

ส่วนประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ทำการสอนมาแล้ว 6 - 10 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมาทำการสอนน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 ทำการสอนมาแล้ว 11 - 15 ปี จำนวน 54 คิดเป็นร้อยละ 18.0 ทำการสอนมาแล้ว 16 - 20 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และทำการสอนมากกว่า 20 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ตำแหน่งของครูผู้สอนพลศึกษาที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ สอนตรงตามวุฒิ จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 และสอนไม่ตรงตามวุฒิ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6

ด้านความพอใจต่อการสอนพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีความพอใจมาก จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมามีความพอใจมากที่สุด 116 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 มีความพอใจน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และมีความพอใจน้อยที่สุด 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

การทบทวนที่เป็นครูประจำชั้นของครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ ไม่ได้ทำหน้าที่ประจำชั้น จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 รองลงมาทำหน้าที่ประจำชั้นอื่น ๆ 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ทำหน้าที่ประจำชั้น 11.2 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และทำหน้าที่ประจำชั้น 11.1 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพลศึกษา
ดังปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
ด้านพลศึกษา

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนครูผู้สอนพลศึกษาตามขนาดโรงเรียน		
ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1 - 400 คน)	118	39.30
ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 401 - 800 คน)	97	32.30
ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 801 คนขึ้นไป)	85	28.40
รวม	300	100.00
จำนวนครูผู้สอนพลศึกษาโรงเรียนแต่ละโรงเรียน		
1 คน	134	44.70
2 คน	81	27.00
3 คน	48	16.00
4 คน	22	7.30
มากกว่า 5 คน	15	5.00
รวม	300	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2 ในแต่ละห้องเรียนโดยประมาณ		
1 - 20 คน	34	11.30
21 - 25 คน	60	20.00
26 - 30 คน	79	26.40
31 - 35 คน	99	33.00
มากกว่า 35 คน	28	9.30
รวม	300	100.00
จำนวนคาบของการสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์		
1 - 5 คาบ	7	2.30
6 - 10 คาบ	4	1.30
11 - 15 คาบ	9	3.00
16 - 20 คาบ	81	27.00
21 - 25 คาบ	111	37.00
มากกว่า 25 คาบ	88	29.40
รวม	300	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หน้าที่ความรับผิดชอบในการสอนของครูผู้สอนพลศึกษา		
สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา	33	11.00
สอนวิชาพลศึกษาและวิชาอื่น ๆ	267	89.00
รวม	300	100.00
ปัจจัยที่ให้พิจารณาจัดครูสอนวิชาพลศึกษา		
วุฒิทางพลศึกษา	201	67.00
ความสนใจ	42	14.00
อื่น ๆ	57	19.00
รวม	300	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1 - 400 คน) จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 401 - 800 คน) จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 และสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ (ตั้งแต่ 801 คน ขึ้นไป) จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3

จำนวนครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนแต่ละโรงเรียนส่วนใหญ่มีครูผู้สอนพลศึกษา เพียงโรงเรียนละ 1 คน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 มีครูผู้สอนพลศึกษา 2 คน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 มีครูผู้สอนพลศึกษา 3 คน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 มีครูผู้สอนพลศึกษา 4 คน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และมีครูผู้สอนพลศึกษามากกว่า 5 คน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

สำหรับจำนวนนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2 พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีนักเรียน
ห้องละ 31 - 35 คน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 มีนักเรียนห้องละ 26 - 30 คน
จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 มีนักเรียนห้องละ 21 - 25 คน จำนวน 60 คน
คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีนักเรียน 1 - 20 คน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3
และมีนักเรียนห้องละมากกว่า 35 คน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

เกี่ยวกับจำนวนคาบของการสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่สอน
21 - 25 คาบ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาสอนมากกว่า 25 คาบ
จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 สอน 16 - 20 คาบ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ
27.0 สอน 11 - 15 คาบ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 สอน 1 - 5 คาบ จำนวน
7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และสอน 6 - 10 คาบ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

หน้าที่ความรับผิดชอบในการสอนของครูผู้สอนพลศึกษา ส่วนใหญ่สอนวิชาพลศึกษา
และวิชาอื่น ๆ ด้วยจำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 89.0 และสอนเฉพาะวิชาพลศึกษา
จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

สำหรับปัจจัยที่ใช้พิจารณาจัดครูสอนวิชาพลศึกษา พบว่าส่วนใหญ่พิจารณาจากวุฒิ
ทางพลศึกษา 207 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 พิจารณาจากสิ่งอื่น ๆ 57 คน คิดเป็นร้อยละ
19.0 และพิจารณาจากความสนใจ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาการสอนพลศึกษาเกี่ยวกับด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน
การวัดและประเมินผลของครูผู้สอนพลศึกษา ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนของครูผู้สอนพลศึกษา

การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน	$\bar{X}$	S
1. ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ	2.11	0.72
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	2.01	0.73
3. ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	2.03	0.74
4. ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2	2.03	0.76
5. ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2	2.05	0.80
6. ปัญหาที่ประสบในการสอนหน่วยที่ 1 มั่นใจในการเคลื่อนไหว		
6.1 การทำโครงการสอน	2.02	0.80
6.2 การทำแผนการสอน	1.99	0.80
6.3 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.03	0.77
6.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.93	0.78
6.5 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน	2.06	0.81

ตาราง 3 (ต่อ)

การแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน	$\bar{X}$	S
7. ปัญหาที่ประสบในการสอนหน่วยที่ 2 ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน		
7.1 การทำโครงการสอน	2.04	0.74
7.2 การทำแผนการสอน	2.03	0.78
7.3 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.05	0.79
7.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	2.07	0.82
7.5 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน	2.05	0.79
8. ปัญหาที่ประสบในการสอนหน่วยที่ 3 สนุกกับ จินตนาการ		
8.1 การทำโครงการสอน	2.02	0.77
8.2 การทำแผนการสอน	2.03	0.77
8.3 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	2.04	0.79
8.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	2.04	0.81
8.5 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน	2.06	0.78
9. ปัญหาที่ประสบในการสอนหน่วยที่ 4 พัฒนาความสามารถ ของตนเอง		
9.1 การทำโครงการสอน	1.93	0.70
9.2 การทำแผนการสอน	1.92	0.75
9.3 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	1.97	0.75
9.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	1.92	0.78
9.5 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน	2.01	0.76

ตาราง 3 (ต่อ)

การแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน	$\bar{X}$	S
10. การหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการเพื่อใช้ประกอบใน		
การจัดทำโครงการสอนและแผนการสอน	2.26	0.83
รวม	2.03	0.56

จากตาราง 3 แสดงว่าปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน
 ของครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งในรายข้อและโดยรวม ($\bar{X} = 2.03$)

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ของครูผู้สอนพลศึกษา

การนำหลักสูตร ไปสอน	$\bar{X}$	S
1. การใช้วิธีสอนโดยการบรรยายและสาธิต	1.91	0.76
2. การใช้วิธีสอนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าและมารายงานในชั้นเรียน	2.60	0.87
3. การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติและครูเป็นผู้ชี้แนะ	1.95	0.78
4. การใช้วิธีสอนให้นักเรียนทดลองทำแบบลองผิดลองถูก	2.20	0.74
5. การใช้วิธีสอนโดยการให้นักเรียนสำรวจการเคลื่อนไหวหาความรู้ด้วยตนเอง	2.30	0.84
6. การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนจัดอภิปราย	2.68	0.90
7. การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาหรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จด้วยตนเอง	2.54	0.76
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักเลือกทางเลือกในการแก้ปัญหา	2.40	0.71
9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักวางแผน และจัดลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ	2.42	0.72
10. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักประเมินผลตนเองระหว่างการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ตลอดจนรู้จักการปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง	2.48	0.72
11. การจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนลงมือกระทำด้วยตนเองตามแผนที่วางไว้จนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง	2.19	0.71
12. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม	2.09	0.70

ตาราง 4 (ต่อ)

การนำหลักสูตรไปสอน	$\bar{X}$	S
13. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม	2.17	0.71
14. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการเป็นสิ่งที่ยุ่งยากต้องเตรียมตัวมาก	2.45	0.78
15. จำนวนนักเรียนกับการปกครองดูแลชั้นเรียนและการจัดกิจกรรมในแต่ละห้องเรียนมากเกินไป	2.14	0.84
16. ความสัมพันธ์ดี เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ	2.20	0.69
17. ความยุ่งยากของการนำกระบวนการหรือทักษะกระบวนการแต่ละขั้นไปใช้ในการสอนที่เคยปฏิบัติอยู่ตามปกติ	2.16	0.68
18. การเลือกวิธีสอนมาใช้ให้สอดคล้องกับกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ	2.15	0.72
19. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์	2.40	0.76
20. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนเกิดความตระหนักในปัญหา	2.44	0.74
21. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักสร้างทางเลือกวิธีต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา	2.40	0.71
22. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และความมีระเบียบวินัย	2.11	0.72
23. ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการให้แก่ นักเรียนครบทุกกระบวนการได้	2.42	0.80

ตาราง 4 (ต่อ)

การนำหลักสูตรไปสอน	$\bar{X}$	S
24. สอนไม่ทันตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน เนื่องจาก เสียเวลาในการทำกิจกรรมที่เน้นกระบวนการหรือ ทักษะกระบวนการมากเกินไป	2.37	0.86
รวม	2.30	0.48

จากตาราง 4 แสดงว่าปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ของครูผู้สอนพลศึกษาที่มีปัญหามากได้แก่ ข้อที่ 6 การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนจัดอภิปราย ($\bar{X} = 2.68$) ข้อที่ 2 การใช้วิธีสอนโดยการมอบหมายงาน ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าและมารายงานในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.60$) ข้อที่ 7 การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนคิด แก้ปัญหาหรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.54$) นอกจากนี้ ปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ของครูผู้สอนพลศึกษาถึงแม้ว่าจะมีปัญหาในระดับน้อยแต่ค่อนข้างมากได้แก่ ข้อที่ 10 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักประเมินผลตนเองระหว่างการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ตลอดจนรู้จักการปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.48$) ข้อที่ 14 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการเป็นสิ่งที่ยุ่งยากต้องเตรียมตัวมาก ($\bar{X} = 2.45$) ข้อที่ 20 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนเกิดความตระหนักในปัญหา ($\bar{X} = 2.44$) ข้อที่ 23 ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ ให้นักเรียนครบทุกกระบวนการ ให้นักเรียน ครบทุกกระบวนการได้ ($\bar{X} = 2.44$) ข้อที่ 9 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักวางแผน และจัดลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 2.42$) ข้อที่ 8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักเลือกทางเลือกในการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 2.40$)

ข้อที่ 19 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 2.40$) และข้อที่ 21 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักสร้างทางเลือกวิธีต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 2.40$) ข้อที่ 24 สอนไม่ทันตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอนเนื่องจากเสียเวลาในการทำกิจกรรมที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการมากเกินไป ($\bar{X} = 2.37$) ข้อที่ 5 การใช้วิธีสอนโดยการให้นักเรียนสำรวจการเคลื่อนไหวหาความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.30$) และปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรของครูผู้สอนพลศึกษาที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 1 การใช้วิธีสอนโดยการบรรยายและสาธิต ($\bar{X} = 1.91$)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่าปัญหาการสอนพลศึกษา ด้านการนำหลักสูตรไปสอน
ของครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.30$)

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการจัดปัจจัยและ
สภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนของครูผู้สอนพลศึกษา

การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	$\bar{X}$	S
1. ความปลอดภัยของสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนในร่ม	2.11	0.95
2. ความปลอดภัยของสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนกลางแจ้ง	2.07	0.91
3. จำนวนตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับให้ นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	2.48	0.85
4. อุปกรณ์เบ็ดเตล็ด เช่น เครื่องชั่งน้ำหนักที่วัดส่วนสูง ฯลฯ อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	1.70	0.85
5. สถานที่สำหรับต้มน้ำสะอาดมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	1.95	0.93
6. มีสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์เป็นสัดส่วน	2.16	0.97
7. อุปกรณ์ทางพลศึกษาและกีฬา มีคุณภาพและความ ปลอดภัยต่อนักเรียน	2.06	0.97
8. ผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดซื้อ อุปกรณ์ทางพลศึกษาและกิจกรรมทางกีฬากีฬา	2.08	0.86
9. สื่อการสอนไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ	2.10	0.78
10. จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ ต่อจำนวนนักเรียน	2.39	1.02
11. จำนวนอุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่อง บันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์ วีซีดีไอ ฯลฯ สำหรับกิจกรรมการเรียนต่อจำนวนนักเรียน	2.54	0.99

ตาราง 5 (ต่อ)

การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	$\bar{X}$	S
12. สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนที่ร่วมต่อจำนวน นักเรียน	2.50	1.00
13. สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนกลางแจ้ง	2.16	0.98
14. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เป็นสัดส่วน ไว้โดยเฉพาะ	2.69	1.06
15. สถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกายหลัง จากการเรียนพลศึกษา	2.55	1.00
16. เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายมีไม่เพียงพอ	2.88	0.93
17. การจัดตารางสอน และคาบเวลาเรียนเป็นไป ตามหลักสูตร	1.95	0.81
18. ความเหมาะสมในการจัดครูผู้สอนพลศึกษา	1.96	0.88
19. ความสัมพันธ์กันระหว่างระบบจัดการภายใน เช่น บุคลากร งบประมาณ เวลา สถานที่ ฯลฯ	2.27	0.84
รวม	2.24	0.51

จากตาราง 5 แสดงว่าปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนของครูผู้สอนพลศึกษา ที่มีปัญหามากได้แก่ ข้อที่ 16 เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายมีไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.88$) ข้อที่ 14 สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เป็นสัดส่วนไว้โดยเฉพาะ ($\bar{X} = 2.69$) ข้อที่ 15 สถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียนพลศึกษา ($\bar{X} = 2.55$) ข้อที่ 11 จำนวนอุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์ วีซีดี ฯลฯ สำหรับกิจกรรมการเรียนต่อจำนวนนักเรียน

($\bar{X} = 2.54$) ข้อที่ 12 สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ร่วมต่อจำนวนนักเรียน ($\bar{X} = 2.50$) และข้อ 3 จำนวนตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ถึงแม้จะมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยแต่ค่อนข้างมาทางข้างมาก ($\bar{X} = 2.48$) รวมทั้งข้อที่ 10 จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ ต่อจำนวนนักเรียน ($\bar{X} = 2.39$) และปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 อุปกรณ์เบ็ดเตล็ด เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง ฯลฯ อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ($\bar{X} = 1.70$)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนของครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$)

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการวัดและประเมินผล
ของครูผู้สอนพลศึกษา

การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	$\bar{X}$	S
1. การวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์	2.20	0.75
2. การสร้างเครื่องมือวัดความรู้	2.29	0.69
3. การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติ	2.39	0.74
4. การสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬา	2.23	0.75
5. การสร้างเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางกาย	2.32	0.78
6. การสร้างเครื่องมือวัดด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม	2.41	0.78
7. การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและ ประเมินผลนักเรียน	2.29	0.70
8. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวัด และประเมินผล	2.39	0.70
9. การประเมินผลก่อนเรียน ก่อนทำการสอน	2.16	0.70
10. การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนก่อนสอน	2.08	0.68
11. การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน	2.06	0.76
12. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ	2.13	0.71
13. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้อง กับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	2.12	0.75
14. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	2.04	0.71
รวม	2.22	0.52

จากตาราง 6 แสดงว่าปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ แต่ก็มีย่อยที่ค่อนข้างมาก ได้แก่ ข้อที่ 6 การสร้างเครื่องมือวัดด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ($\bar{X} = 2.41$) ข้อที่ 3 การหาคุณภาพของเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 2.39$) ข้อที่ 5 การสร้างเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางกาย ($\bar{X} = 2.32$) และปัญหาการสอนพลศึกษาที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 14 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$)

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพองค์ความรู้ผู้สอนพลศึกษา และข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน
 เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพลศึกษา กับระดับปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาทั้ง 4 ด้าน

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงผลกสตรไปสู่	การใช้วิธีสคนให้สอดคล้องกับผลกสตร	การจัดเก็บข้อมูลและสภาพ การต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	การวัดและประเมินผล
		$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับปัญหา
เพศ					
ชาย	222	2.05 0.54 น้อย	2.29 0.47 น้อย	2.23 0.51 น้อย	2.20 0.51 น้อย
หญิง	78	1.97 0.67 น้อย	2.32 0.49 น้อย	2.28 0.53 น้อย	2.29 0.53 น้อย
รวม	300	2.03 0.56 น้อย	2.30 0.48 น้อย	2.24 0.51 น้อย	2.22 0.52 น้อย
อายุ					
20-25 ปี	3	1.86 0.75 น้อย	2.25 0.48 น้อย	2.65 0.66 มาก	2.38 0.33 น้อย
26-30 ปี	43	2.13 0.53 น้อย	2.46 0.46 น้อย	2.34 0.50 น้อย	2.41 0.54 น้อย
31-35 ปี	92	1.98 0.51 น้อย	2.29 0.40 น้อย	2.25 0.54 น้อย	2.21 0.49 น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงผลกสูตร ไปสู่		การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร		การจัดปัจจัยและสภาพ การฝึกต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน		การวัดและประเมินผล	
		$\bar{X}$	S	ระดับ	$\bar{X}$	S	ระดับ	$\bar{X}$	S
				ปัญหา			ปัญหา		ระดับ
36-40 ปี	81	2.03	0.57	น้อย	2.25	0.46	น้อย	2.10	0.50
41-45 ปี	44	2.05	0.58	น้อย	2.34	0.40	น้อย	2.25	0.56
มากกว่า 45 ปี	37	2.01	0.70	น้อย	2.20	0.59	น้อย	2.25	0.49
รวม	300	2.03	0.56	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.22	0.52
วิธีทางการศึกษาสูงสุด									
ต่ำกว่าเกณฑ์	3	1.81	0.31	น้อย	2.17	0.29	น้อย	2.05	0.04
อนุปริญญา	15	2.20	0.41	น้อย	2.44	0.46	น้อย	2.29	0.39
ปริญญาตรี	272	2.02	0.57	น้อย	2.29	0.48	น้อย	2.22	0.52
ปริญญาโท	9	2.00	0.63	น้อย	2.30	0.49	น้อย	2.18	0.70

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงหลักสูตร ไปสู่ การสอน		การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร		การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน		การวัดและประเมินผล		
		$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา
อื่น ๆ	1	2.00	0.00	น้อย	2.00	0.00	น้อย	2.05	0.00	น้อย
รวม	300	2.03	0.56	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.24	0.51	น้อย
การมีวัสดุทางผลึกษา										
มี	210	1.98	0.54	น้อย	2.27	0.47	น้อย	2.23	0.52	น้อย
ไม่มี	90	2.15	0.60	น้อย	2.37	0.48	น้อย	2.26	0.50	น้อย
รวม	300	2.03	0.56	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.24	0.51	น้อย
								2.22	0.52	น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแบ่งหลักสูตรไปสู่ การสอน	การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	การวัดและประเมินผล
		$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	
การผ่านการอบรม					
เกี่ยวกับพลศึกษา					
เคย	240	2.00 0.55 น้อย	2.27 0.47 น้อย	2.23 0.52 น้อย	2.18 0.51 น้อย
ไม่เคย	60	2.13 0.60 น้อย	2.41 0.48 น้อย	2.28 0.48 น้อย	2.40 0.51 น้อย
รวม	300	2.03 0.56 น้อย	2.30 0.48 น้อย	2.24 0.51 น้อย	2.22 0.52 น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงหลักสูตรไปสู่	การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	การจัดปัจจัยและสภาพ	การวัดและประเมินผล
		การสื่อน	คล่องกับหลักสูตร	การต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	
		X̄ S ระดับปัญหา	X̄ S ระดับปัญหา	X̄ S ระดับปัญหา	X̄ S ระดับปัญหา
ประสบการณ์ด้าน					
การสอนหนังสือ					
น้อยกว่า 5 ปี	92	2.15 0.62 น้อย	2.42 0.44 น้อย	2.31 0.49 น้อย	2.36 0.59 น้อย
6-10	101	2.03 0.50 น้อย	2.30 0.48 น้อย	2.28 0.49 น้อย	2.25 0.50 น้อย
11-15	54	1.88 0.58 น้อย	2.21 0.50 น้อย	2.20 0.56 น้อย	2.09 0.56 น้อย
16-20	36	2.04 0.53 น้อย	2.23 0.46 น้อย	2.03 0.54 น้อย	2.04 0.46 น้อย
มากกว่า 20 ปี	17	1.84 0.50 น้อย	2.05 0.48 น้อย	2.23 0.56 น้อย	2.15 0.42 น้อย
รวม	300	2.03 0.56 น้อย	2.30 0.48 น้อย	2.24 0.51 น้อย	2.22 0.52 น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงหลักสูตรไปสู่ การสอน	การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	การจัดปัจจัยและสภาพ การฝึกต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน	การวัดและประเมินผล
		$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา
<u>ประสบการณ์ด้าน</u>					
<u>การสอนในระดับ</u>					
<u>ประถมศึกษา</u>					
น้อยกว่า 5 ปี	43	2.12 0.60 น้อย	2.39 0.42 น้อย	2.40 0.51 น้อย	2.38 0.53 น้อย
6 - 10	84	2.03 0.52 น้อย	2.35 0.48 น้อย	2.26 0.51 น้อย	2.27 0.50 น้อย
11 - 15	71	1.95 0.54 น้อย	2.24 0.49 น้อย	2.22 0.56 น้อย	2.09 0.54 น้อย
16 - 20	65	2.04 0.52 น้อย	2.24 0.44 น้อย	2.11 0.47 น้อย	2.16 0.48 น้อย
มากกว่า 20 ปี	37	2.05 0.71 น้อย	2.32 0.54 น้อย	2.29 0.46 น้อย	2.29 0.50 น้อย
รวม	300	2.03 0.56 น้อย	2.30 0.48 น้อย	2.24 0.51 น้อย	2.22 0.52 น้อย

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแบ่งหลักสูตร ไปสู่ การสอน		การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร		การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน		การวัดและประเมินผล			
		$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	
<u>ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน</u> <u>ในปัจจุบัน</u>											
	ตรงตามวุฒิ	214	2.00	0.56	น้อย	2.29	0.49	น้อย	2.22	0.52	น้อย
ไม่ตรงตามวุฒิ	86		2.11	0.57	น้อย	2.33	0.44	น้อย	2.31	0.50	น้อย
รวม	300		2.03	0.56	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.24	0.51	น้อย
<u>ความพอใจต่อการ</u> <u>สอนพลศึกษา</u>											
มากที่สุด	116		1.92	0.54	น้อย	2.30	0.51	น้อย	2.17	0.55	น้อย
มาก	137		2.00	0.52	น้อย	2.24	0.44	น้อย	2.26	0.48	น้อย
น้อย	34		2.30	0.54	น้อย	2.42	0.37	น้อย	2.32	0.49	น้อย

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงหลักสูตร ไปสู่		การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร		การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายในโรงเรียน		การวัดและประเมินผล		
		การสอน	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	
น้อยที่สุด	13	2.62	0.75	มาก	2.66	0.57	มาก	2.63	0.71	มาก
รวม	300	2.03	0.56	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.24	0.51	น้อย
การทำงานที่ ^๕ เป็น ครูประจำชั้น ^๖										
	8	2.49	0.55	น้อย	2.46	0.49	น้อย	2.32	0.74	น้อย
	18	2.43	0.73	น้อย	2.55	0.63	มาก	2.52	0.49	มาก
	63	2.10	0.52	น้อย	2.29	0.44	น้อย	2.16	0.45	น้อย
	211	1.96	0.54	น้อย	2.27	0.46	น้อย	2.24	0.52	น้อย
รวม	300	2.03	0.56	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.24	0.51	น้อย
								2.22	0.52	น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงหลักสูตร ไปสู่		การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร		การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายในโรงเรียน		การวัดและประเมินผล					
		$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา			
ขนาดโรงเรียน ขนาดเล็ก (1-400 คน) ขนาดกลาง (401-800 คน) ขนาดใหญ่ (801 คนขึ้นไป)	118	2.07	0.57	น้อย	2.38	0.46	น้อย	2.31	0.52	น้อย	2.25	0.54	น้อย
	97	2.02	2.02	น้อย	2.26	0.45	น้อย	2.22	0.49	น้อย	2.24	0.50	น้อย
	85	1.98	1.98	น้อย	2.24	0.51	น้อย	2.18	0.52	น้อย	2.16	0.49	น้อย
	300	2.03	2.03	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.24	0.51	น้อย	2.22	2.52	น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงผลทดสอบไปสู่อ การสอบ	การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	การวัดและประเมินผล
		$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับปัญหา
จำนวนครูสอนวิชา พลศึกษาทั้งหมดใน โรงเรียนแต่ละแห่ง					
1 คน	134	2.90 1.55 มาก	3.38 0.88 มาก	2.58 0.52 มาก	2.79 1.72 มาก
2 คน	81	2.04 0.50 น้อย	2.30 0.44 น้อย	2.24 0.52 น้อย	2.21 0.50 น้อย
3 คน	48	2.01 0.55 น้อย	2.28 0.42 น้อย	2.20 0.51 น้อย	2.21 0.44 น้อย
4 คน	22	2.10 2.01 น้อย	2.34 0.48 น้อย	2.31 0.50 น้อย	2.32 0.62 น้อย
มากกว่า 5 คน	15	1.88 1.88 น้อย	2.21 0.59 น้อย	2.19 0.48 น้อย	2.12 0.51 น้อย
รวม	300	2.03 2.03 น้อย	2.30 0.48 น้อย	2.24 0.51 น้อย	2.22 0.52 น้อย

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงผลกึ่งสูตร ไปสู่		การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร		การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน		การวัดและประเมินผล		
		$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา
จำนวนนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2 ใน แต่ละห้องเรียนโดย ประมาณ 1 - 20 คน 21 - 25 คน 26 - 30 คน 31 - 35 คน มากกว่า 35 คน	34	2.12	0.59	น้อย	2.37	0.49	น้อย	2.34	0.52	น้อย
	60	1.90	0.59	น้อย	2.25	0.43	น้อย	2.23	0.48	น้อย
	79	2.08	0.56	น้อย	2.27	0.46	น้อย	2.19	0.54	น้อย
	99	2.03	0.55	น้อย	2.33	0.50	น้อย	2.27	0.51	น้อย
	28	2.02	0.49	น้อย	2.30	0.52	น้อย	2.23	0.53	น้อย
	รวม	300	2.03	0.56	น้อย	2.30	0.48	น้อย	0.51	2.24
								.22	0.52	น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงหลักสูตร ไปสู่	การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน	การวัดและประเมินผล
		การสอน			
		$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา
<u>จำนวนคาบของการ</u>					
<u>สอนทฤษฎีอย่างต่อเนื่อง</u>					
1- 5 คาบ	7	2.53 0.62 มาก	2.73 0.43 มาก	2.51 0.57 มาก	2.64 0.44 มาก
6 -10 คาบ	4	1.73 0.70 น้อย	2.26 0.17 น้อย	1.93 0.43 น้อย	1.86 0.64 น้อย
10 -15 คาบ	9	2.19 0.49 น้อย	2.25 0.54 น้อย	2.30 0.32 น้อย	2.25 0.47 น้อย
16 - 20 คาบ	81	1.91 0.52 น้อย	2.20 0.41 น้อย	2.18 0.55 น้อย	2.15 0.43 น้อย
21 - 25 คาบ	111	2.10 0.59 น้อย	2.32 0.51 น้อย	2.30 0.51 น้อย	2.28 0.55 น้อย
มากกว่า 25 คาบ	88	2.01 0.54 น้อย	2.33 0.47 น้อย	2.22 0.49 น้อย	2.20 0.53 น้อย
รวม	300	2.03 0.56 น้อย	0.48 0.48 น้อย	2.24 0.51 น้อย	2.22 0.52 น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแปลงหลักสูตร ไปสู่ การสอบ	การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	การจัดปัจจัยและสภาพ การต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน	การวัดและประเมินผล
		$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$ S ระดับ ปัญหา
หน้าที่ความรับผิดชอบ					
ในการสอนของครู					
ผู้สอนพลศึกษา					
สอนเฉพาะวิชา	33	2.18 0.58 น้อย	2.27 0.56 น้อย	2.09 0.62 น้อย	2.29 0.59 น้อย
พลศึกษา					
สอนวิชาพบศึกษา	267	2.01 0.56 น้อย	2.30 0.46 น้อย	2.26 0.50 น้อย	2.21 0.51 น้อย
และวิชาอื่น ๆ					
รวม	300	2.03 0.56 น้อย	2.30 0.48 น้อย	2.24 0.51 น้อย	2.22 0.52 น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	การแบ่งหลักสูตรไปสู่ การสอน		การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร		การจัดกิจกรรมและสภาพ การต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน		การวัดและประเมินผล	
		$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S	ระดับ ปัญหา	$\bar{X}$	S
ปัจจัยที่ใช้พิจารณา									
จัดครูสอนวิชา									
พลศึกษา									
วิชาชีพทางการศึกษา	201	1.99	0.56	น้อย	2.29	0.48	น้อย	2.23	0.52
ความสนใจ	42	2.03	0.52	น้อย	2.28	0.39	น้อย	2.29	0.50
อื่น ๆ	57	2.16	0.59	น้อย	2.34	0.52	น้อย	2.26	0.50
รวม	300	2.03	0.56	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.24	0.51
								2.22	0.52
									น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่าปัญหาการสอนพลศึกษาเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล

การจำแนกตามอายุ พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาทุกระดับอายุตั้งแต่ 20 ปี จนถึงอายุมากกว่า 45 ปี มีปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี มีปัญหามาก สำหรับระดับอายุอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

การจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการนำหลักสูตรไปสอน ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผล

การจำแนกตามการอบรมด้านพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผล

การจำแนกตามประสบการณ์ด้านการสอนในระดับประถมศึกษา และประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล

การจำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการสอนพลศึกษา อยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล

การจำแนกตามความพอใจต่อการสอนพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ที่มีความพอใจต่อการสอนพลศึกษามากที่สุด มากและน้อย มีปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ

ภายในโรงเรียนการวัดและประเมินผล เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนครูผู้สอนพลศึกษาที่มีความพอใจต่อการสอนพลศึกษาน้อยที่สุดมีปัญหการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมากถึง 4 ด้าน คือการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล

การจำแนกตามการทำหน้าที่การเป็นครูประจำชั้น พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่ประจำชั้น ป.1 มีปัญหการสอนพลศึกษาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย แต่ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับมากส่วนครูผู้สอนพลศึกษาที่ประจำชั้น ป.2 มีปัญหการสอนพลศึกษาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนอยู่ในระดับน้อย แต่ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และการวัดและประเมินผลมีปัญหามากสำหรับครูประจำชั้นอื่น และไม่ประจำชั้นมีปัญหาน้อย

การจำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีปัญหการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล

การจำแนกตามจำนวนครูผู้สอนพลศึกษาทั้งหมดในโรงเรียนแต่ละแห่ง พบว่า โรงเรียนที่มีครูพลศึกษาจำนวน 1 คน มีปัญหการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมากถึง 4 ด้าน คือด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล สำหรับโรงเรียนที่มีครูผู้สอนพลศึกษาตั้งแต่ 2 คน ถึงมากกว่า 5 คน มีปัญหการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

การจำแนกตามจำนวนนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2 ในแต่ละห้องเรียนพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษามีปัญหการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือด้านการแปลงหลักสูตรการนำหลักสูตรไปสอน การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล

การจำแนกตามจำนวนคาบของการสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่สอน 1 - 5 คาบ มีปัญหการสอนพลศึกษามากถึง 4 ด้าน คือด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล สำหรับครูผู้สอนพลศึกษาที่สอนตั้งแต่ 6 - 10 คาบ ถึงมากกว่า 25 คาบ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การจำแนกตามหน้าที่ความรับผิดชอบในการสอนพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา และสอนวิชาพลศึกษาและวิชาอื่น ๆ ด้วย มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือด้านการแปลงหลักสูตรการนำหลักสูตรไปสอน การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล

การจำแนกตามการจัดครูเข้าสอนวิชาพลศึกษาพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน คือด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การให้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัย และสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และการวัดและประเมินผล

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา และข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ด้านพลศึกษา กับระดับปัญหาการสอนพลศึกษาในส่วนรวม

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	ปัญหาการสอนพลศึกษาทั้ง 4 ด้าน		
		$\bar{X}$	S	ระดับ
<u>เพศ</u>				
ชาย	222	2.19	0.41	น้อย
หญิง	78	2.20	0.44	น้อย
<u>อายุ</u>				
20 - 25 ปี	3	2.24	0.57	น้อย
26 - 30 ปี	43	2.32	0.37	น้อย
31 - 35 ปี	92	2.17	0.41	น้อย
36 - 40 ปี	81	2.14	0.42	น้อย
41 - 45 ปี	44	2.20	0.40	น้อย
มากกว่า 45 ปี	37	2.16	0.48	น้อย
<u>วุฒิทางการศึกษาสูงสุด</u>				
ต่ำกว่าอนุปริญญา	3	2.10	0.20	น้อย
อนุปริญญา	15	2.28	0.37	น้อย
ปริญญาตรี	272	2.18	0.42	น้อย
ปริญญาโท	9	2.19	0.44	น้อย
อื่น ๆ	1	2.01	0.00	น้อย

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	ปัญหาการสอนพลศึกษาทั้ง 4 ด้าน		
		$\bar{X}$	S	ระดับ
<u>การมีวุฒิทางพลศึกษา</u>				
มี	210	2.15	0.40	น้อย
ไม่	90	2.27	0.45	น้อย
<u>การผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษา</u>				
เคย	240	2.16	0.41	น้อย
ไม่เคย	60	2.20	0.45	น้อย
<u>ประสบการณ์ด้านการสอนในระดับ</u>				
<u>ประถมศึกษา</u>				
น้อยกว่า 5 ปี	43	2.30	0.39	น้อย
6 - 10 ปี	84	2.22	0.42	น้อย
11 - 15 ปี	71	2.12	0.44	น้อย
16 - 20 ปี	65	2.13	0.36	น้อย
มากกว่า 20 ปี	37	2.22	0.46	น้อย
<u>ประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา</u>				
น้อยกว่า 5 ปี	92	2.30	0.43	น้อย
6 - 10 ปี	101	2.20	0.41	น้อย
11 - 15 ปี	54	2.08	0.45	น้อย
16 - 20 ปี	36	2.10	0.34	น้อย
มากกว่า 20 ปี	17	2.04	0.33	น้อย

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	ปัญหาการสอนพลศึกษาทั้ง 4 ด้าน		
		$\bar{X}$	S	ระดับ
<u>ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน</u>				
ตรงตามวุฒิ	214	2.16	0.42	น้อย
ไม่ตรงตามวุฒิ	86	2.25	0.40	น้อย
<u>ความพอใจต่อการสอนพลศึกษา</u>				
มากที่สุด	116	2.12	0.42	น้อย
มาก	137	2.17	0.38	น้อย
น้อย	34	2.33	0.36	น้อย
น้อยที่สุด	13	2.61	0.57	มาก
<u>การทบทวนที่เป็นครูประจำชั้น</u>				
ประจำชั้น ป. 1	8	2.45	0.40	น้อย
ประจำชั้น ป. 2	18	2.51	0.55	มาก
ประจำชั้น อื่น ๆ	63	2.19	0.39	น้อย
ไม่ประจำชั้น	211	2.15	0.40	น้อย
<u>ขนาดโรงเรียน</u>				
ขนาดเล็ก	118	2.24	0.42	น้อย
ขนาดกลาง	97	2.17	0.40	น้อย
ขนาดใหญ่	85	2.13	0.44	น้อย

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	ปัญหาการสอนผลศึกษาทั้ง 4 ด้าน		
		$\bar{X}$	S	ระดับ
<u>จำนวนครูผู้สอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียน</u>				
<u>แต่ละแห่ง</u>				
1 คน	134	2.95	1.15	มาก
2 คน	81	2.19	0.38	น้อย
3 คน	48	2.16	0.40	น้อย
4 คน	22	2.26	0.45	น้อย
มากกว่า 5 คน	15	2.09	0.45	น้อย
<u>จำนวนนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2</u>				
<u>ในแต่ละห้องเรียน โดยประมาณ</u>				
1 - 20 คน	34	2.27	0.44	น้อย
21 - 25 คน	60	2.12	0.41	น้อย
26 - 30 คน	79	2.18	0.41	น้อย
31 - 35 คน	99	2.21	0.42	น้อย
มากกว่า 35 คน	28	2.19	0.40	น้อย
<u>จำนวนคาบเองการสอนทบทวนวิชาต่อสัปดาห์</u>				
1 - 5 คาบ	7	2.60	0.42	มาก
6 - 10 คาบ	4	1.95	0.36	น้อย
11 - 15 คาบ	9	2.23	0.40	น้อย
16 - 20 คาบ	81	2.10	0.37	น้อย
21 - 25 คาบ	111	2.24	0.44	น้อย
มากกว่า 25 คาบ	88	2.18	0.41	น้อย

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนครู (N)	ปัญหาการสอนพลศึกษาทั้ง 4 ด้าน		
		$\bar{X}$	S	ระดับ
<u>หน้าที่ความรับผิดชอบในการสอน</u>				
<u>ของครูผู้สอนพลศึกษา</u>				
สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา	33	2.20	0.52	น้อย
สอนวิชาพลศึกษา				
สอนวิชาอื่น ๆ	267	2.19	0.40	น้อย
<u>ปัจจัยที่ใช้พิจารณาการจัดครูสอน</u>				
<u>วิชาพลศึกษา</u>				
วุฒิทางพลศึกษา	201	2.16	0.42	น้อย
ความสนใจ	42	2.21	0.36	น้อย
อื่น ๆ	57	2.27	0.43	น้อย

จากตาราง 8 แสดงว่าปัญหาการสอนพลศึกษาโดยส่วนรวมทั้ง 4 ด้าน คือด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัย และสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผล เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงประสบปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาทุกระดับอายุประสบปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า โดยส่วนรวมครูผู้สอนพลศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาดำกว่าอนุปริญญา อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท และวุฒิอื่น ๆ ประสบปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน

แต่เมื่อจำแนกตามวุฒิทางพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาทั้งที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

เมื่อจำแนกตามการผ่านอบรมเกี่ยวกับพลศึกษา เช่น หลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ประสบปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ด้านการสอนในระดับประถมศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ประสบปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

แต่เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาประสบปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

เมื่อจำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ พบว่า ทั้งครูผู้สอนพลศึกษาที่สอนตรงตามวุฒิและไม่ตรงตามวุฒิประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน

แต่เมื่อจำแนกตามความพอใจต่อการสอนพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีความพอใจต่อการสอนพลศึกษาน้อยที่สุดประสบปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนพลศึกษาที่มีความพอใจต่อการสอนมากที่สุด มาก และน้อย มีปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อจำแนกตามการเป็นครูประจำชั้น พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่เป็นครูประจำชั้น ป.2 ประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนพลศึกษาที่ประจำชั้น ป.1 ประจำชั้นอื่น ๆ และ ไม่ประจำชั้น ประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน

เมื่อจำแนกตามจำนวนครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีจำนวนครูผู้สอนพลศึกษา 1 คน ประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนโรงเรียนที่มีครูพลศึกษา 2 คน 3 คน 4 คน และ มากกว่า 5 คน มีปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อจำแนกตามจำนวนนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2 ในแต่ละห้องเรียน พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่สอนนักเรียนห้องละ 1 - 20 คน 21 - 25 คน 26 - 30 คน 31 - 35 คน และมากกว่า 35 คน ประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน

เมื่อจำแนกตามจำนวนคาบของการสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ที่สอน 1 - 5 คาบ ประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนพลศึกษา ที่สอน 6 - 10 คาบ 11 - 15 คาบ 16 - 20 คาบ 21 - 25 คาบ และมากกว่า 25 คาบ ประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อจำแนกตามหน้าที่ความรับผิดชอบในการสอน พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่สอน เฉพาะวิชาพลศึกษา และสอนวิชาพลศึกษาและวิชาอื่น ๆ มีปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ใน ระดับน้อยเหมือนกัน

เมื่อจำแนกตามการจัดครูสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่จัดเข้าสอน ตามวุฒิต่างพลศึกษา ความสนใจ และอื่น ๆ ประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษา
สรุปได้ดังนี้

ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

1. ควรแยกเป็นรายวิชาเหมือนเดิม เพราะวิชาในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยเป็น วิชาเฉพาะ บุคลากรกันไต่ยากในการสอน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.33

2. เนื้อหาในหลักสูตรกับเวลาเรียนไม่เหมาะสม มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33

3. หลักสูตรไม่ตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

4. ควรมีการอบรมครูก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้อย่างทั่วถึง มีผู้ตอบ แบบสอบถามจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

5. หลักสูตรไม่ชัดเจน ทำให้ครูผู้สอนไม่เข้าใจถึงจุดประสงค์ มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.66

6. แหล่งข้อมูลตลอดจนเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องมีไม่เพียงพอ มีผู้ตอบ แบบสอบถามจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.66

7. การวางแผนการสอนของเขตนี้อาจไม่ตอบสนองต่อความต้องการของครูผู้สอน ทำให้ครูขาดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 คน ในการปฏิบัติงาน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33

ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

1. ผู้สอนยังยึดวิธีสอนแบบเก่า มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33

2. ผู้สอนไม่ตั้งใจสอน เพราะไม่ถนัดในวิชาที่สอน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33

3. การสอนที่เน้นทักษะกระบวนการเป็นเรื่องยุ่งยาก มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.66

4. ความสามารถของนักเรียนไม่เท่าเทียมกัน ทำให้เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33

5. ต้องสอนหลายชั้น หลายวิชา และครูมีหน้าที่หลายอย่าง ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมตัวสอน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33

6. ขาดการนิเทศเกี่ยวกับเรื่องทักษะกระบวนการจากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33

7. โรงเรียนมีกิจกรรมมากเกินไป ทำให้สอนไม่ทันตามหลักสูตร มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33

ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

1. สถานที่โดยเฉพาะสนามไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.66

2. ขาดอุปกรณ์กีฬา มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

3. โรงเรียนที่ขนาดพื้นที่จำกัด จัดกิจกรรมในร่ม ไม่สะดวก มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.66

4. อุปกรณ์ที่หน่วยงานต้นสังกัดจัดมาให้ไม่ตรงกับความต้องการของครูและหลักสูตร มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.33

5. อุปกรณ์พลศึกษาขาดคุณภาพ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00
 6. ขาดวัสดุทัศนูปกรณ์ มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00
 7. ควรจัดให้มีห้องพลศึกษาเป็นสัดส่วน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.66
 8. ฐานะทางบ้านของนักเรียนมีความแตกต่างกัน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบปัญหาอย่างมาก เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66
- ด้านการวัดและประเมินผล
1. การจัดจุดประสงค์ ในหลักสูตรกับปรับปรุงใหม่เป็นสิ่งยุ่งยากและเพิ่มภาระให้กับครูผู้สอนมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33
 2. พลศึกษาเป็นวิชาภาคปฏิบัติ แต่การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เน้นที่ภาคความรู้ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33
 3. ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรจัดทำแบบทดสอบที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพ เพื่อให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเหมือนกัน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.66
 4. การออกข้อสอบปลายภาคี ปลายปี ของเขตไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00
 5. ควรให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการออกข้อสอบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66
 6. นักเรียนไม่สนใจในผลการเรียน เนื่องจากหลักสูตรไม่มีการซ้ำซ้อน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของกลุ่มสร้างเสริม
ลักษณะนิสัย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 - 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นครูเพศชาย จำนวน 222 คน เป็นครู
เพศหญิง จำนวน 78 คน รวม 300 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random
Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมี
4 ตอน ประกอบด้วยสภาพภาพของครูผู้สอนพลศึกษา ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนในการปฏิบัติงาน
ด้านพลศึกษา ปัญหาการสอนในด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้อง
กับหลักสูตร ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและ
ประเมินผล และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษา

การจัดกระทำกับข้อมูล

ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าร้อยละของสภาพภาพของครูผู้สอนพลศึกษา
2. หาค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนในการปฏิบัติงานด้านพลศึกษา
3. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของปัญหาการสอนพลศึกษา

ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร
การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และการวัดและประเมินผล

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่

1 - 2 พอที่จะสรุปเป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. ด้านสถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 74.00 เป็นเพศหญิงร้อยละ 26.00 มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.70 และมีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.00 วุฒิต่างการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 90.70 มีวุฒิต่างพลศึกษาคิดเป็นร้อยละ 70.00 เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษาคิดเป็นร้อยละ 80.00 ประสบการณ์ด้านการสอนในระดับประถมศึกษาครูส่วนใหญ่ทำการสอน 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.00 ประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.70 ตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่สอนตรงตามวุฒิตัดเป็นร้อยละ 71.30 ความพอใจต่อการสอนพลศึกษามีความพอใจมากคิดเป็นร้อยละ 45.7 มีความพอใจน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.30 และหน้าที่เป็นครูประจำชั้น พบว่าครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ประจำชั้นคิดเป็นร้อยละ 70.30

2. ด้านข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนในการปฏิบัติงานด้านพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดเล็กคิดเป็นร้อยละ 39.30 มีครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 นักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2 ในแต่ละห้องเรียนพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีนักเรียน 31 - 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมามีนักเรียน 26 - 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.30 ในด้านจำนวนคาบของการสอนทฤษฎีวิชาต่อสัปดาห์พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่สอน 21 - 25 คาบ คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาสอนมากกว่า 25 คาบ คิดเป็นร้อยละ 29.30 สำหรับหน้าที่ความรับผิดชอบในการสอนส่วนใหญ่สอนทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 89.00 และการจัดครูสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่พบว่าพิจารณาจากวุฒิต่างพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 67.00

3. วิเคราะห์ปัญหาการสอนพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่าง ครูผู้สอนพลศึกษาทั้งที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ทั้งผู้ที่ผ่านการอบรมพลศึกษาหรือไม่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษา การมีประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา ของครูผู้สอนพลศึกษา ขนาดของโรงเรียน รวมทั้งตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และการพิจารณาครูเข้าสอนวิชาพลศึกษามีปัญหาต่อการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และการวัดและประเมินผล

ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี มีปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับน้อย ครูผู้สอนพลศึกษาที่ประจำชั้น ป.1 มีปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย ส่วนครูผู้สอนพลศึกษาที่ประจำชั้นป. 2 มีปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนมีปัญหในระดับน้อย

สำหรับโรงเรียนที่มีครูผู้สอนพลศึกษา 1 คน ส่วน 1- 5 คาบต่อสัปดาห์ และมีความพอใจต่อการสอนพลศึกษาน้อยที่สุด มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผล

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. สถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี ซึ่งเห็นว่ำน่าจะเป็นคุณสมบัติที่ดี ในการทำงานเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาให้แก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นอกเคน (Nokken. 1972 : 3674 - A) ที่พบว่า ครูชายได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนกีฬาดีกว่าครูหญิง

ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาหรือเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะผู้ที่สอนพลศึกษาถ้า ได้รับการศึกษามาโดยตรงหรือเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษาจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาหลักการและวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่ดี

นอกจากนี้ ประสิทธิภาพด้านการสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ ของกรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไป ย่อมทำให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้วิธีทฤษฎีและหลักการพลศึกษาอย่างแท้จริง ทำให้มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน สามารถทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ เพราะผู้ที่สอนมานาน ๆ ย่อมมีความเข้าใจในหลักสูตร วิธีสอน เทคนิคการสอน และความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเป็นอย่างดี

2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพลศึกษาในโรงเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีครูผู้สอนพลศึกษา 1 คน และจำนวนคาบที่สอนตั้งแต่ 16 คาบ ขึ้นไปต่อสัปดาห์ จากสภาพดังกล่าวมักปรากฏว่าสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก โรงเรียนขนาดเล็กมักจะมีสนามของโรงเรียนเล็กตามไปด้วย ไม่มีห้องฝึกพลศึกษา ไม่มีห้องพลศึกษา บริเวณสนามฝึกพลศึกษาผู้บริหารมักจะปลูกต้นไม้ ซึ่งเป็นนโยบายของกรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งที่ กท. 3003/1798 ซึ่งน่าจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนพลศึกษา โรงเรียนฝึกพลศึกษาในร่มมักใช้ห้องประชุมของโรงเรียนซึ่งเป็นทั้งโรงอาหารและห้องฝึกพลศึกษา ทำให้สถานที่คับแคบเกินไป ไม่ปลอดภัย ไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการเรียนการสอน นอกจากนี้ โรงเรียนขนาดเล็กมักได้รับงบประมาณด้านต่าง ๆ ไม่เพียงพอและเหมาะสม วัสดุอุปกรณ์น้อย โดยสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นผู้จัดซื้ออุปกรณ์มาให้ซึ่งบางครั้งอุปกรณ์ที่ได้มา ไม่ตรงกับความต้องการของครูผู้สอน โรงเรียนต้องช่วยเหลือตนเอง ขาดการสนับสนุน ตามปกติแล้วการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาต้องอาศัยอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากเรียน อยากเล่นและอยากแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาร์มอน (Harman, 1967 : 2359 - A) ที่ได้วิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาอย่างเพียงพอจะมีประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษา

นอกจากนี้การที่ครูผู้สอนพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป ต้องสอนทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสามัญเพราะโรงเรียนขนาดเล็กของสังกัดกรุงเทพมหานคร จะมีห้องเรียนไม่เกิน 13 ห้อง ในการจัดแบ่งชั่วโมงสอนจะใช้วิธีการเฉลี่ยจำนวนชั่วโมงที่สอน ซึ่งครูคนหนึ่ง ๆ จะต้องสอนประมาณ 21 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ดังนั้นครูผู้สอนพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กจึงจำเป็นต้องสอนวิชาสามัญด้วย เพราะจำนวนชั่วโมงที่สอนพลศึกษา

นั้นน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อจำนวนเฉลี่ยต่อสัปดาห์ต่อคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2534 : 21 - 23) นอกจากนี้การที่ครูผู้สอนพลศึกษาต้องทำหน้าที่สอนมากกว่า 21 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และยังคงทำหน้าที่พิเศษอื่น ๆ อีกตามที่โรงเรียนมอบหมาย หรือตามคำสั่งของสำนักงานเขตหรือตามคำสั่งของสำนักงานการศึกษา เช่น เป็นนักกีฬาของสำนักงานเขตเพื่อแข่งขันกีฬาราชการกรุงเทพมหานคร ช่วยฝึกซ้อมกีฬานักเรียน เป็นครูฝ่ายปกครอง เป็นต้น ซึ่งเห็นว่าครูผู้สอนต้องรับภาระหน้าที่หนักมาก และหลากหลาย ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอนพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับการเตรียมตัวในการสอนวิชาพลศึกษานั้นครูผู้สอนพลศึกษาเตรียมตัวโดยการศึกษาหลักสูตร เอกสาร ประกอบการสอน แผนการสอน หนังสือแบบเรียนสำนักพิมพ์ต่าง ๆ วิธีการสอนที่ใหม่ก็คืออธิบายและสาธิต ครูผู้สอนพลศึกษาได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์สำนักงานการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ และต้องการรับการนิเทศเพิ่มเติมจากศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระเวช ปะทะยศ (2522 : บทคัดย่อ) ที่ว่าครูใหญ่และครูพลศึกษาต้องการได้รับความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์พลศึกษา โดยช่วยแนะนำวิธีการสอนแปลก ๆ ใหม่ ๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าตัวศึกษานิเทศก์เองควรศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ ตลอดจนการสอนด้วยทักษะกระบวนการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้มากที่สุด และทำความเข้าใจให้ถ่องแท้นสามารถที่จะอธิบายและตอบคำถามต่าง ๆ แก่ครูผู้สอนพลศึกษาได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ติดขัดจะทำให้การนิเทศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และมีผลทำให้ครูมีประสิทธิภาพในการสอนตามมา คั้งผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2523 : บทคัดย่อ) พบว่า คุณภาพการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับการสอนของครู

3. วิเคราะห์ปัญหาการสอนพลศึกษาเกี่ยวกับด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผลของครูผู้สอนพลศึกษา

จากการวิเคราะห์ปัญหาการสอนพลศึกษาจำแนกตามเพศและระดับการศึกษา ที่ต่างกัน พบว่า มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และการวัดและประเมินผล อาจเป็นเพราะครูผู้สอนส่วนใหญ่

ได้รับการอบรมและมีวุฒิทางพลศึกษาตลอดจนมีการเตรียมตัวสำหรับการสอนมาเป็นอย่างดี โดยการศึกษาจากหลักสูตรและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรพรรณ รัตนวีระประดิษฐ์ (2535 : 59 - 62) พบว่าครูมีการเตรียมตัวสำหรับการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ ตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 โดยวิธีศึกษาเอกสารหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ ร้อยละ 73.56 และเข้าร่วมประชุมอบรม เรื่องหลักสูตรฉบับปรับปรุง ร้อยละ 72.68 นอกจากนี้ยังได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ถึง ร้อยละ 45.94 (หน่วยศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา. 2535 : 27) ดังนั้นจึงทำให้มีปัญหการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย ทั้ง 4 ด้าน

ส่วนครูผู้สอนพลศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี มีปัญหาการสอนพลศึกษา ในด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ ผู้สอนพลศึกษามีประสบการณ์ในการสอนน้อย อีกทั้งไม่สามารถดัดแปลงสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีอยู่รองรับกับขาดอุปกรณ์กีฬา ขาดสถานที่ในการจัดกิจกรรมทั้งกลางแจ้งและในร่ม ขาดวัสดุ ทัศนูปกรณ์ ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการนิเทศประจำปี 2535 ของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา (2535 : 19 - 21) นอกจากครูผู้สอนพลศึกษา ส่วนหนึ่งยังไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร อีกทั้งศึกษานิเทศก์ของสำนักงาน ศึกษากรุงเทพมหานครมีน้อยทำให้การนิเทศกระทำไม่ได้ทั่วถึง และศึกษานิเทศก์ของสำนักงาน ศึกษาเป็นศึกษานิเทศก์ทั่วไปไม่มีความรู้ความชำนาญมากพอในการนิเทศวิชาพลศึกษาตาม หลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ จึงทำให้ครูผู้สอนพลศึกษามีปัญหาการสอนในด้านการจัดปัจจัยและ สภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

สำหรับครูผู้สอนพลศึกษาที่มีความพอใจต่อการสอนพลศึกษาน้อยที่สุด ประสบปัญหา การสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติเพราะมนุษย์ย่อมอยาก ที่จะทำในสิ่งที่ดีที่สุดตามกฎแห่งผล (Law of Effect) ของธอร์นไดค์ เช่น กฎแห่งผลได้คือ ถ้าการกระทำนั้นทำให้เกิดผลอันเป็นที่พอใจหรือทำให้ได้รางวัล การกระทำนั้นจะถูก จารึกไว้ แต่ถ้าไม่มีรางวัลหรือมีโทษตามมา ก็มักจะทำให้ไม่มีการกระทำซ้ำ ดังนั้นเมื่อครูผู้สอนพลศึกษา เกิดความไม่พึงพอใจต่อการสอนพลศึกษา ก็ย่อมเกิดปัญหาในการสอนได้ทุกด้าน

ส่วนครูผู้สอนพลศึกษาที่ประจำชั้น ป.1 มีปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เปิดใช้มาหลายปีทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์มากกว่าชั้นอื่น สำหรับครูผู้สอนพลศึกษาที่ประจำชั้น ป. 2 มีปัญหาการสอนพลศึกษาด้านการใช้อธิบายให้สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะเนื้อหาในการสอนเริ่มยากขึ้น อีกทั้งครูประจำชั้นต้องมีหน้าที่อื่นที่ต้องทำอีกมากมายและเป็นครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จึงทำให้ขาดความเข้าใจในหลักการพลศึกษา ทำให้การสอนพลศึกษามีปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิส (Alice. 1977 : 151A - 152A) ที่พบว่า การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ซึ่งเป็นครูประจำชั้นทำการสอน ทำให้ขาดหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง

ส่วนโรงเรียนที่มีครูผู้สอนพลศึกษา 1 คน มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื่องจากโรงเรียนที่มีครูผู้สอนพลศึกษา 1 คน ส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก จะไม่มีสนามฝึกกิจกรรม ขาดอุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่ตรงกับความต้องการของครู นอกจากนี้ครูผู้สอนพลศึกษา ยังต้องมียานอื่นที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการสอนมากมาย เช่น เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นครูฝ่ายปกครอง เป็นเจ้าหน้าที่ลูกเสือ เป็นกรรมการตัดสินกีฬา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (2525 : บทคัดย่อ) จึงทำให้การสอนพลศึกษาประสบปัญหาอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน

นอกจากนี้ครูผู้สอนพลศึกษาที่มีจำนวนคาบของการสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ 1- 5 คาบ มีปัญหาการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากครูผู้สอนพลศึกษามีหน้าที่อื่นเป็นหน้าที่หลัก ส่วนการสอนพลศึกษาเป็นหน้าที่รอง เช่น เป็นครูบรรณารักษ์ แล้วต้องมาสอนพลศึกษาด้วย เป็นต้นจึงทำให้ครูเหล่านี้นขาดการเอาใจใส่ต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้เพื่อการเตรียมการสอนเท่าที่ควร อีกทั้งอาจคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาไม่สำคัญ ประกอบกับตัวเอง ไม่มีความรู้ความชำนาญพอ จึงทำให้มีปัญหาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดอบรมครูผู้สอนพลศึกษา ให้มีความเข้าใจตรงกันในประเด็นต่าง ๆ ของหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทักษะ กระบวนการ การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การวัดและประเมินผลอย่างทั่วถึง
2. ควรมีการสร้างระบบการนิเทศภายในโรงเรียนขึ้นมาและปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จริงจัง ทั้งนี้เพราะระบบการนิเทศภายในจะช่วยพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องรอแต่ระบบการนิเทศจากภายนอกเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ศึกษานิเทศก์ของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และกรมพลศึกษา จะต้องดำเนินการนำเทศพลศึกษา ในโรงเรียนให้ทั่วถึงทุกโรงเรียน และเป็นไปอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์
3. ควรมีการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับในการทดสอบทั้งภาคความรู้ และภาคปฏิบัติของวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2
4. การทำแผนการสอนในระดับเขต ระดับโซนควรให้มีคุณภาพ และเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน โดยอาจมีการสร้างแผนการสอนตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางทั่วไปแก่ครูผู้สอน
5. ควรจัดให้มีการสัมมนา หรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอน วิชาพลศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ทุกปี
6. ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนการจัดโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะกิจกรรมพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้นักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย จะได้รับการออกกำลังกาย และออกกำลังกายเป็นประจำ สม่ำเสมอต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้มีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์และสุขภาพดี เพื่อจะได้ เจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่แข็งแรงของประเทศชาติต่อไป อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการเกิด โรคเกี่ยวกับหลอดเลือดหัวใจ ความดันโลหิตสูง อัมพาต และอื่น ๆ ได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนทุกสังกัดทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแบบบูรณาการในระดับชั้นประถมศึกษาในวิชาอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
3. ควรมีการศึกษาความต้องการของนักเรียนระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนกรุงเทพมหานครที่มีต่อการเรียนการพลศึกษา
4. ควรมีการศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนกรุงเทพมหานครที่มีต่อวิชาพลศึกษา
5. ควรมีการศึกษาทัศนคติ และความต้องการของผู้บริหาร ครูในโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อวิชาพลศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการประเมินผลระบบการนิเทศ

การศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ, 2535.

จิรพรรณ รัตนวีระประดิษฐ์. สภาพและปัญหาการใช้ทักษะกระบวนการในการสอนสืบศึกษา
ของครูสืบศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนร่วมกันพัฒนาการใช้หลักสูตร.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535. อัดสำเนา.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. เทคโนโลยีทางการศึกษา : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช, 2526.

ดารณี ศศศรีสวัสดิ์. ปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

ทำนุณ โชติกเสถียร. ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, อัดสำเนา.

อัครัง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มงคลการพิมพ์, 2518.

บุญเกิด ภูญโญนนตพงษ์. การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,
2529.

ปิยวรรณ เพ็ญสุภา. ปัญหาการจัดและการสร้างวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การ

บริหารส่วนจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.

ผาณิต บิลมาศ. การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

พลศึกษา, กรม. การเรียนการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 2, 3, 4, 5

และกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา,

2534

- พลศึกษา, กรม. ปัญหาและความต้องการของครูพลศึกษา โปรแกรมพลานามัยในโรงเรียน
ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมพลศึกษา, 2525.
- _____. รายงานการศึกษาวิจัยและสรุปผลสัมมนาทางวิชาการเพื่อหาเกณฑ์มาตรฐาน
ในการกำหนดบุคลากร งบประมาณ และสถานที่กำหนดบุคลากร งบประมาณ และสถานที่
ในการพัฒนาการพลศึกษา และกีฬาของสถานศึกษา ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา
และอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา,
2522. อัดสำเนา.
- _____. รายงานสรุปการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
วิชาพลศึกษา สุขศึกษา กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ยุวศาสตร์ และการเล่นกีฬา
ตามมติคณะรัฐมนตรี ปีการศึกษา 2535. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศ
กรมพลศึกษา, 2535.
- พงษ์ศักดิ์ พูลศรี. การสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- พิทักษ์ เหล็กกล้า. ปัญหาในการจัดโครงการพลศึกษาของครูที่ผ่านการอบรมภาคเรียนฤดูร้อน
วิชาชุดพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา
- ไพฑูริย์ จัยสิน. การจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : เทพนิมิตร
การพิมพ์, ม.ป.ป.
- ปิฎกไธย สาธร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- วิริยา บุญชัย. การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- วีระ เสาวโกมุท. การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. ปรินูญานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- วีระเวช ปะทะยศ. ความต้องการการนิเทศทางพลศึกษาของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2522. อัดสำเนา.

- วารินทร์ รัศมีพรหม. สื่อการสอน เทคโนโลยีทางการศึกษาและการสอนร่วมสมัย.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2531.
- วาสนา คุณากสิทธิ์. หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- วาสนา มั่งคั่ง. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขต
การศึกษา 12. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- วิชาการ, กรม. แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2524.
- วิชาการ, กรม. เอกสารแนะนำหลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภา ลาดพร้าว, 2533.
- _____. ข้อคิดเบื้องต้นในการสอนและการสอบที่เน้นกระบวนการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว, 2534.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- _____. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- _____. คู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2534.
- ศรีสุตา จริยากุล และคนอื่น ๆ. สื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา หน้าที่ 6 - 10.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- สังัด อุทรานันท์. ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2530.
- สันต์ ธรรมบำรุง. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์นรสิงห์, 2525.
- สามัญศึกษา, กรม. เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- สุภาภรณ์ โอสถาปนธ์. ชุดฝึกการเขียนแผนการสอนที่เน้นกระบวนการ. ยะลา : โรงพิมพ์
สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2, 2535.

สมพงษ์ จิตระดับ. ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาระดับประถมศึกษาและครูประจำการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.

สมศักดิ์ สินธุเวทย์. การประเมินผล 750 คำถาม. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.

Amundson, Nena Alice. "Elementary School Physical Education Programs in Selected California Colleges and Universities," Dissertation Abstracts International. 38 : 151 - 152A ; July, 1977.

Harmon, Charles Edwin. "An Appraisal of Boys Physical Education Program in Selected Northeast Texas School," Dissertation Abstracts International. 30 : 2395-A ; December, 1967.

Hensley, Ralph Willard. "An Assesment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools," Dissertation Abstracts International. 36 : 765-A ; August 1975.

Judith, Carol Beale. "Employment of the Elementary School Physical Education Specialist and a Model for Chance," Dissertation Abstracts International. 36 : 5912-A ; March 1975.

Korri, Lea Jean. "Instrutional Problem Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts International. 10 : 5181-A ; April 1971.

Nokken, Orlow Reter. "Elementary Classroom Teachers Attitude and Practices Relating to Physical Education," Dissertation Abstracts International. 32 : 3764-A ; January 1972.

Nancy, Melnychuk. "Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation," Dissertation Abstracts International. 52 : 3857 - A ; May 1992.

Ramsay, Russell G. "Teachers' Perceptions of the Design and Implementation of Teacher Evaluation Systems in Tennessee Public Schools," Dissertation Abstracts International. 41 : 3366 - A ; February 1981.

Seda, Sonia Tono. "Professional Preparation Cuideline in Physical Education for Classroom Teachers in the Elementary Schools for Puento Roco," Dissertation Abstracts International. 35 : 2754 - A ; November 1974.

Turner, C.E. School Health and Health Education. St.Louis : The C.V. Mosby Co., 1970.

Willgoose, Carl E. The Curriculum in Physical Education. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1974.

William, Ronald Wayne" "The Effects of Changes in the Elementary School Physical Education Program on Selected Variables of Motor Fitness, Self Concept, and Academic Achievement," Dissertation Abstracts International. 36 : 7936 - A ; June 1976.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถาม
- ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

แบบสอบถามเรื่อง

ปัญหาการสอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของโรงเรียนในสังกัด

กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน และปัญหาอุปสรรคของการสอนพลศึกษาของ โรงเรียน ประถมศึกษา ในสังกัด กรุงเทพมหานคร ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ สำหรับการนำไปปรับปรุง และแก้้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ให้สัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรต่อไป
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ครูผู้สอนพลศึกษา
3. แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพลศึกษาในโรงเรียน
 - ตอนที่ 3 ปัญหาการสอนพลศึกษา
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูผู้สอนพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และระบุข้อความเกี่ยวกับตัวท่านลงใน
ช่องว่างให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี

() 20 - 25 ปี

() 26 - 30 ปี

() 31 - 35 ปี

() 36 - 40 ปี

() 41 - 45 ปี

() มากกว่า 45 ปี

3. วุฒิทางการศึกษาสูงสุด

() ต่ำกว่าอนุปริญญา

() อนุปริญญา

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. มีวุฒิทางพลศึกษาหรือไม่

() มี

() ไม่มี

5. เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับพลศึกษา เช่น หลักสูตรและการเรียนการสอน

() เคย

() ไม่เคย

6. ประสบการณ์ด้านการสอนในระดับประถมศึกษา

- () น้อยกว่า 5 ปี
- () 6 - 10 ปี
- () 11 - 15 ปี
- () 16 - 20 ปี
- () มากกว่า 20 ปี

7. ประสบการณ์ด้านการสอนพลศึกษา

- () น้อยกว่า 5 ปี
- () 6 - 10 ปี
- () 11 - 15 ปี
- () 16 - 20 ปี
- () มากกว่า 20 ปี

8. ตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้

- () ตรงตามวุฒิ
- () ไม่ตรงตามวุฒิ

9. ความพอใจต่อการสอนพลศึกษา

- () มากที่สุด
- () มาก
- () น้อย
- () น้อยที่สุด

10. การเป็นครูประจำชั้น

- () ประจำชั้น ป.1
- () ประจำชั้น ป.2
- () ประจำชั้น อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- () ไม่ประจำชั้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านผลศึกษาในโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่าน และพิจารณาข้อความต่อไปนี้ ถ้าข้อความใดถูกต้องตรงกับความเป็นจริงของตัวท่าน หรือโรงเรียนของท่าน กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความเพิ่มเติมตามสภาพความเป็นจริง

(1. ขนาดโรงเรียน

() ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1 - 400 คน)

() ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 401 - 800 คน)

() ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 801 คน ขึ้นไป)

2. จำนวนครูผู้สอนวิชาผลศึกษาทั้งหมดในโรงเรียนของท่าน

() 1 คน

() 2 คน

() 3 คน

() 4 คน

() มากกว่า 5 คน

3. จำนวนนักเรียนชั้น บ. 1 และบ. 2 ในแต่ละห้องเรียนโดยประมาณ

() 1 - 20 คน

() 21 - 25 คน

() 26 - 30 คน

() 31 - 35 คน

() มากกว่า 35 คน

4. จำนวนคาบของการสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์

() 1 - 5 คาบ

() 6 - 10 คาบ

() 11 - 15 คาบ

() 16 - 20 คาบ

() 21 - 25 คาบ

() มากกว่า 25 คาบ

5. หน้าที่ความรับผิดชอบในการสอน
- () สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา
 - () สอนวิชาพลศึกษา และวิชาอื่น ๆ
6. การจัดครูสอนวิชาพลศึกษา พิจารณาจากสิ่งใด
- () วุฒิทางพลศึกษา
 - () ความสนใจ
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ)...

ตอนที่ 3 ปัญหาการสอนพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่

1 - 2 ประกอบด้วยปัญหา 4 ด้าน เกี่ยวกับด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน การนำหลักสูตรไปสอน การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และการวัดและประเมินผล กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องของแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงข้อเดียว โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

- 4 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด
3 หมายถึง มีปัญหามาก
2 หมายถึง มีปัญหาน้อย
1 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
<u>ด้านการแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน</u>				
1. ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ				
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)				
3. ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)				
4. ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2				
5. ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2				

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
6. ในการสอนหน่วยที่ 1 <u>มั่นใจในการเคลื่อนไหว</u> ท่านประสบปัญหาในด้านต่อไปนี้เพียงใด				
6.1 การทำโครงการสอน				
6.2 การทำแผนการสอน				
6.3 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
6.5 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน				
7. ในการสอนหน่วยที่ 2 <u>ใฝ่รู้ใฝ่เรียน</u> ท่านประสบปัญหา ใดด้านต่อไปนี้เพียงใด				
7.1 การทำโครงการสอน				
7.2 การทำแผนการสอน				
7.3 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้				
7.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
7.5 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน				
8. ในการสอนหน่วยที่ 3 <u>สนุกกับจินตนาการ</u> ท่าน ประสบปัญหาในด้านต่อไปนี้เพียงใด				
8.1 การทำโครงการสอน				
8.2 การทำแผนการสอน				
8.3 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้				
8.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
8.5 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน				

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
9. ในการสอนหน่วยที่ 4 <u>พัฒนาความสามารถของตนเอง</u> ท่านประสบปัญหาในด้านต่อไปนี้เพียงใด				
6.1 การทำโครงการสอน				
6.2 การทำแผนการสอน				
6.3 การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
6.5 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน				
10. การหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการ เพื่อใช้ประกอบ ในการจัดทำโครงการสอน และแผนการสอน				
<u>ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร</u>				
1. การใช้วิธีสอนโดยการบรรยายและสาธิต				
2. การใช้วิธีสอนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนไป ศึกษาค้นคว้าและมารายงานในชั้นเรียน				
3. การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติและครู เป็นผู้ชี้แนะ				
4. การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนทดลองทำแบบลองผิดลองถูก				
5. การใช้วิธีสอนโดยการให้นักเรียนสำรวจการเคลื่อนไหว หาความรู้ด้วยตนเอง				
6. การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนจัดอภิปราย				

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
7. การใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนคิด แก้ปัญหาหรือหา แนวทางไปสู่ความสำเร็จด้วยตนเอง				
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จัก เลือกทางเลือกในการแก้ปัญหา				
9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักวางแผน และจัดลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ				
10. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักประเมินผล ตนเองระหว่างการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ตลอดจนรู้จัก การปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง				
11. การจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง ตามแผนที่วางไว้จนเกิดเป็นความภาคภูมิใจในผลงาน ของตน				
12. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม				
13. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม				
14. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือ ทักษะกระบวนการ เป็นสิ่งที่ยุ่งยากต้องเตรียมตัวมาก				
15. จำนวนนักเรียนกับการปกครองดูแลชั้นเรียน และการจัดกิจกรรมในแต่ละห้องเรียนมากเกินไป				
16. ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ				

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
17. ความยุ่งยากของการนำกระบวนการหรือทักษะกระบวนการแต่ละขั้นไปใช้ในการสอนที่เคยปฏิบัติอยู่ตามปกติ				
18. การเลือกวิธีสอนมาทำให้สอดคล้องกับกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ				
19. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์				
20. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนเกิดความคิดตระหนักในปัญหา				
21. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักสร้างทางเลือกวิธีต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา				
22. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความมีระเบียบวินัย				
23. ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการเพื่อให้แก่นักเรียนครบทุกกระบวนการได้				
24. สอนไม่ทันตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน เนื่องจากเสียเวลาในการทำกิจกรรมที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการมากเกินไป				

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
<u>ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายใน</u> <u>โรงเรียน</u>				
1. ความปลอดภัยของสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในร่ม				
2. ความปลอดภัยของสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลางแจ้ง				
3. จำนวนตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับ ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม				
4. อุปกรณ์เบ็ดเตล็ด เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัด ส่วนสูง ฯลฯ อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี				
5. สถานที่สำหรับดื่มดื่มน้ำสะอาดมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ...				
6. มีสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์เป็นสัดส่วน				
7. อุปกรณ์ทางพลศึกษาและกีฬา มีคุณภาพและมีความ ปลอดภัยต่อนักเรียน				
8. ผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดซื้อ อุปกรณ์ทางพลศึกษาและกิจกรรมทางการกีฬา				
9. สื่อการสอนไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ				
10. จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูก วอลเลย์บอล ฯลฯ ต่อจำนวนนักเรียน				
11. จำนวนอุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่อง บันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์ วีซีดี ฯลฯ สำหรับ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อจำนวนนักเรียน				

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
12. สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากจำนวนนักเรียน				
13. สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้กลางแจ้ง				
14. สถานที่เปลี่ยน เครื่องแต่งกายที่เป็นสัดส่วนไว้โดยเฉพาะ				
15. สถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียนรู้ พลศึกษา				
16. เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายมีไม่เพียงพอ				
17. การจัดการการสอน และคาบเวลาเรียนเป็นไปตาม หลักสูตร				
18. ความเหมาะสมในการจัดครูผู้สอนพลศึกษา				
19. ความสัมพันธ์กันระหว่างระบบจัดการภายใน เช่น บุคลากร งบประมาณ เวลา สถานที่ ฯลฯ				
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>				
1. การวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์				
2. การสร้างเครื่องมือวัดความรู้				
3. การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติ				
4. การสร้างเครื่องมือวัดทักษะกีฬา				
5. การสร้างเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางกาย				
6. การสร้างเครื่องวัดด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม				
7. การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมิน ผลนักเรียน.....				

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
8. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวัด และประเมินผล				
9. การประเมินผลก่อนเรียน ก่อนทำการสอน				
10. การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ก่อนสอน				
11. การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกายของ นักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน				
12. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตาม กระบวนการหรือทักษะกระบวนการ				
13. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับ กิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้				
14. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผล				

ตอนที่ 4 ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความตามความเป็นจริง

4.1 ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

4.1.1

4.1.2

4.1.3

4.1.4

4.1.5

4.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามทักษะกระบวนการ

4.2.1

4.2.2

4.2.3

4.2.4

4.2.5

4.3 ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

4.3.1

4.3.2

4.3.3

4.3.4

4.3.5

4.4 ด้านการวัดและประเมินผล

4.4.1

4.4.2

4.4.3

4.4.4

4.4.5

4.5 ด้านอื่น ๆ (โปรดระบุ)

4.5.1

4.5.2

4.5.3

4.5.4

4.5.5

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือ

ตาราง 9 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการแปลงหลักสูตร
ไปสู่การสอน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	-3.33
2	-3.11
3	-4.79
4	-4.60
5	-4.39
6	-8.51
7	-7.80
8	-6.04
9	-5.28
10	-4.99
11	-5.81
12	-8.19
13	-7.34
14	-6.29
15	-5.66
16	-7.82
17	-9.00
18	-8.35
19	-5.80
20	-7.21
21	-7.07

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
22	-7.19
23	-6.20
24	-5.22
25	-5.82
26	-4.68

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการปรับเปลี่ยนหลักสูตร ไปสู่การสอนมีค่าเท่ากับ .9666

ตาราง 10 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการนำหลักสูตรไปสอน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	-5.76
2	-2.61
3	-5.22
4	-2.62
5	-4.21
6	-2.75
7	-3.70

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
8	-3.13
9	-3.52
10	-4.26
11	-5.28
12	-5.01
13	-4.13
14	-5.51
15	-2.76
16	-4.15
17	-4.78
18	-5.41
19	-5.84
20	-4.54
21	-4.13
22	-4.56
23	-4.93
24	-3.49

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการนำหลักสูตร ไปสอนมีค่าเท่ากับ .9354

ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการจัดปัจจัย
และสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	-3.43
2	-5.36
3	-2.15
4	-2.27
5	-2.32
6	-4.15
7	-3.72
8	-5.61
9	-5.86
10	-2.05
11	-3.33
12	-3.51
13	-4.86
14	-2.74
15	-2.06
16	-2.26
17	-2.53
18	-1.86
19	-2.78

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการจัดปัจจัยสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายใน
โรงเรียนมีค่าเท่ากับ .8681

ตาราง 12 · ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการวัดและ
ประเมินผล

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	-7.61
2	-5.96
3	-5.93
4	-7.23
5	-5.44
6	-6.35
7	-3.78
8	-4.35
9	-3.86
10	-3.25
11	-2.53
12	-3.99
13	-4.79
14	-4.96

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเท่ากับ .9402

ภาคผนวก ข

- รายนามผู้เกี่ยวข้อง
- หนังสือขอความอนุเคราะห์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางภาวณา อนันตชัย วุฒิทางการศึกษา ค.ม. (พลศึกษา) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 7 เป็นครู ผู้สอนพลศึกษา โรงเรียนพญาไท สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. นายยุทธศาสตร์ วิชัยสุนทร วุฒิทางการศึกษา กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปัจจุบันดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 6 หน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร
3. นายจำลอง กุ่มบำรุง วุฒิทางการศึกษา กศ.ม. (ประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปัจจุบันดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 6 หน่วย ศึกษานิเทศก์
สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร
4. นายชนินทร์ ยุกตะนันท์ วุฒิทางการศึกษา ค.ม. (พลศึกษา) จากจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ 8 ผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา
5. นายสุทธิ พานิชเจริญนาม วุฒิทางการศึกษา M.H.P.E. จากประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบัน
ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ที่ ทม 1007/5244

(ครุฑ)

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

พฤษภาคม 2537

เรื่อง ขอลาถอนคะแนน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นประถม
ปีที่ 1 - 2 ความหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธาน

อ.ดร. มยุรี ศุภวิบูลย์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความ
ร่วมมือจากโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยให้ครูผู้สอนพลศึกษา ตอบแบบสอบถามใน
ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึง เดือนกรกฎาคม 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และ
ขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ผู้เขียนด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ศิริยุภา พูลสุวรรณ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร 2584119

ที่ ทม 1007/5247

(ครุฑ)

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

พฤษภาคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นประถม
ปีที่ 1 - 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธาน

อ.ดร. มยุรี ศุภวิบูลย์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ เป็นผู้ให้เหตุผลตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และ
ขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ศิริยุภา พูลสุวรรณ

(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร 2584119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....สำนักการศึกษา (กองวิชาการ โทร 4372047).....
 ที่ กท 3004/4101.....วันที่ 16 มิถุนายน 2537
 เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

เรียน ศึกษาธิการเขต

ด้วย นายประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย นิสิตชั้นปริญญาโท มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร วิชาเอกพลศึกษา กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง "ปัญหาการสอน
 พลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร" ซึ่งจะต้องรวบรวม
 ข้อมูลจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ของทุกโรงเรียนในสำนักงานเขตของท่าน

สำนักการศึกษา ใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการอนุญาตให้ นายประเสริฐศักดิ์
 วิริโยทัยม ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม
 2537 เพื่อประโยชน์ในการวิจัยต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และกรุณาแจ้งผู้บริหารโรงเรียนทุก
 โรงเรียนทราบ และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

อุไรวรรณ ธรรมกรบัญญัติ

(นางอุไรวรรณ ธรรมกรบัญญัติ)

รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

โรงเรียนวัดมะลิ ขอยจรัลฯ 37

แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย

กรุงเทพฯ 10700

23 มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยกระผมนายประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนวัดมะลิ สำนักงานเขตบางกอกน้อย ขณะกำลังศึกษาในระดับปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้เสนอหัวข้อวิจัยเพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร" ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในการนี้กระผมใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง คำตอบของท่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้การวิจัยมีความสมบูรณ์ โดยผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่านั้น อนึ่ง ใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถาม และส่งคืนภายในวันที่ 15 กรกฎาคม 2537 นี้ด้วย (ตามที่อยู่ติดต่อมาแบบสอบถาม)

กระผมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดียิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย

(นายประเสริฐศักดิ์ วิริโยทัย)

โรงเรียนวัดมะลิ

โทร. 4122481

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายประเสริฐศักดิ์	ชื่อสกุล วิริโยทัย
เกิดวันที่ 17 เดือนกันยายน	พุทธศักราช 2503
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	6/4 หมู่ 22 แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดมะลิ สำนักงานเขตบางกอกน้อย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	กศ.บ. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2537	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร